

obětavosti a štědré ruky, neboť daroval ji do knihovny 35 cenných knih, na mikuláš. nadělku zebra v r. 1926 daroval 180 Kč, mimo jiné dary příležitostné, při nichž obyčejně, nevěděla pravice, co dává levice.

Žáctvo orelské měl obzvláště v lásce; pořádal pro ně te-
sídky na farě, kde je učil zpívat, hrati různé hry a há-
danky s nimi luštil a při tom vštěpoval jim do srdce
lásku k Bohu a vlasti. Dodnes na něj bývají žáci s vděč-
ností a úctou vzpomínají.

Rád navštěvoval orelské manifestace naše a též v okolí,
z každého úspěchu našeho se vždy nejvíce radoval a porabu-
koval k novým činům. (Na př. když jsme hráli I. divadel.
představení: "Černé jezero" v r. 1921, v besídce se jinou o tom
mluvilo, jako o nějaké události světové.) Tam farář uměl
s námi promluvit, zasmát se a nás rozveselit; proto byli
všichni k němu opravdovou láskou a též jej vždy poslechl.

(To platí zejména o navštěvování jiných podniků, kina a pod.)
Proto s velikým tolem jsme se s ním loučili, když odcházel
5. května 1927 do Choryně a on byl stejně dojat a sli-
bil se na nás vzpomínat.

Též v Choryni nezůstal dlouho. Zákeřná nemoc (prakovina
základku) sklátila jej v hrob. Zemřel dne 3. září 1927
v nemoc. v Uherském Hradišti. Pohřbu jeho zúčastnilo
se z Lichnova 15 lidí. Za práci a námahu, kterou
pro farnost a Orla vykonal, Bůh mu na věčnosti mno-
honásobně odplatí a Odpočívajte v pokoji!

vrovny pan farar
a vzdělavatel: dp. P. Adolf Jedelský.

Po odchodu dp. P. Karla Žborila
do Choryně byl ustanoven admini-
strátorem v Lichnově dp. P. Adolf
Jedelský, administrátor ve Věrovicích.
A tak již v úterý 15. května t. r.
vítali jsme jej do našeho orelské-
ho středu na členské schůzi na
farě a br. starosta Ant. Pustějovský
jej prosil, aby nám pomáhal radou a silou ve spolkové
práci i aby převzal funkci vzdělavatele.

Nový velebný pán sprádky vyhověl našemu přání a
slíbil, že pokud mu Pán Bůh dá zdraví, rád vždy pomůže.
Hned doporučuje mladším, by se obětavala veškerý volný
čas a chodila do zpěvu k navštívené písni pro pouť m. m. s. s.
Členstvo s jásotem přijalo návrh tento a slíbilo účast.

P. Ad. Jedelského předcházela pověst jako rybního kudeš-
níka a zpěváka; v Halenkově ráčil orelskou hudbu a
ovívil zpěvy (i z nás pomýšlel na založení orel. kapely)
a tak o pouťi při uelské mši sv. zpíval již pěvecký sbor
Orla, navštívenou písni dp. Adolfeu Jedelským.

Dne 17. července pořádal farní pouť na sv. Hostýně,
již se zúčastnila většina členstva, všech účastníků
pouťi bylo na 150 osob, vedemých dp. Jedelským (dle
jednatel. zápisů z r. 1927.)

Dne 1. srpna konal se pohřb nejstaršího člena jednoty

br. Jana Fojtíka, který zemřel ve věku 72 let.

Pohřbu zúčastnilo se velké množství lidí, jednota Orla zúčastnila se v krojích a sice: 3 členů, 3 členky, 3 dorostelky, 18 páků a 12 páček, kromě členů v šatě občanské.

Jak již bylo uvedeno, byl zesnulý mecenášem našim, proto je povinností jednoty, by mu zachovala čestnou památku. Odpočívaj v pokoji!

Plase dožínky.

Dne 15. května na večer. schůzi podáván návrh na pořádání dožínkové slavnosti. Návrh přijat a ihned konány přípravy. Sp. administrátor požádan, by navrčil k pěvy k této slavnosti, což sochotou přijal. Po úvaze usneseno na návrh br. Bráče J. by slavnost pořádaly všechny katolické spolky, což schváleno. Po horlivém přípravě nastal den 4. září, krásný slunný den, kdy se dožínky konaly.

Dopoledne o 1/2 9. hod. byla zpívána mše sv. za staršlé uctvení píní. Odpoledne o 1/2 3. hod. vysel průvod, sestávající z banderá na koních, sekacíů, varkacíů a mlataů od

od p. J. Špačka, polníka č. 59. na horním konci do statku p. Frant. Drozda č. 15. pro hospodáře, odtud pak na na Okluk, a naspět přes vesnici do pahrady p. Jos. Jalučky, kde byly předneseny proslovy, pěvy a recitace.

Na paměť pořádků těchto dožínků dali se účastníci vyfotografovati. Večer pak byla vobe. hod. taneční zábava.

Z čistého výtěžku bylo věnováno 500 Kč na opravu kostela.

Po dožínkové slavnosti nastal v jednotě na nějaký čas oddech, ale nedlouho. Již v neděli 18. prosince sebran byl divadelní kus: Pražská ovocnářka, po něm byla mikulášská nadílka.

Z nábožensko-osvětové činnosti jest zaznamenáno, že členstvo a dorost vykonalo v neděli 4. prosince společně sv. přijímání, jak bylo tak již po několik^{at}kráte provedeno a ověřeno se.

Na Vánoční svátky připravil P. Adolf Jedelský svým farníkům milé překvapení tím, že navrčil s mládeží orelskou, pastýřskou mši od Rybného, kterou za doprovodu hudby zpívali hoři a děvčata z Orla (těch několik ministrů spolek stojících ocholníků) při Jitřní mši sv., při Krubé mši sv. a na Vozý Rok. Tím získal si ještě více lásku farníků, která se krásně projevila pak při jeho instalaci v neděli 8. ledna 1928. Jednota Orla zúčastnila se jí v krojích a sice s 10 páky, 8 páčkami, 11 členy a 14 členkami.

Za Orla přednesla básně sestra Marie Pustějovská.

Činnost jednoty v tomto roce 1927 byla tedy dosti značná a všestranná, jak těm konstatováno při výroční schůzi jednoty čl. Orla v Lichnově, při níž nastaly těm změny.

Dosavadní starosta jednoty br. Ant. Pustějovský odstoupil a místo něho zvolen br. Jan Veselka, polník č. 24.

R. 1928. V. rok naší jednoty.

První podnikem v r. 1928 byl opět ples, pořádaný v neděli 29. ledna za velké účasti domácích i přespolních hostů.

V únoru t. r. 26. konala se členská schůze na faře, na níž měl proslov p. farář P. Ad. Jedelský o chystané oslavě sv. Václava v r. 1929 a navrhol, by se k počtu patrona Orelstva konala na jeho svátek 28. září oslava spojená se společným sv. přijímáním, což bylo přijato. Potom bylo rozprodáno členstvem 32 výtisků „Orelského katechismu“.

K velikonočnímu společnému sv. přijímání přistoupila jednota v neděli 25. března. Na Velký Pátek konali 4 členové sborů v Bozím Hrobě, střídaje se s kasičkami.

Teď dorost a řádky se tužilo. Za řízení br. Vojtěcha Pustějovského, (stryčka Vojty), sebrali děti a dorost divadelní hru: „Pohádka máje.“ Byla s tím spojena mnoho starostí, zejména když okres. škol. výbor nepovolil účinkovati řádky večer; ale při dobré vůli všechno se spravilo.

A tak se připravovalo ke hře začalo i dorost a pak v neděli velikonoční hrálo řádky ^{odpoledne} a večer dorost. Sebrání této hry bylo velmi dobré, hlavně večer; účast slabší.

Žilová činnost poněkud ochábla v tomto roce, za to věnovala se volná chvilka cvičení zpěvu kostelnímu a ke slavnosti dožínkové, kterou pořádaly opět sdružené katolické spolky v neděli 26. srpna; ovšemže povětšinou usilovné přípravy a práce s tím spojená spočívala na členstvem Orla. Mnoho to účastnila se jednota farmy pouti na sv. Hostýn, okres. veřej. cvičení v Rybném, veřej. cvičení ve Frenštátě p. R. v Drnholci 1/2. a dožínky v Tiché.

II. Dožínky.

Jak již bylo uvedeno, konaly se sdružené katol. spolky v neděli 26. srpna 1928 (pět let od ustavení valné hromady naší jednoty).

Poněvadž dopoledne bylo pošumrno a odpoledne již se začalo přisvět a dosti silně, vyšel průvod o třech hodinách později, od p. P. Špačka, rolníka na hor. konci přes obec na Okluk a pak zpět k obec. hostinci, kde v sále byly proneseny proslovy. V průvodu je 9 Valachů na koních, pak 2 sekáči a houf dětí, 30 děvčat ve valaš. krojích, dále alegorický vůz f. Práci čest! a pak na křehčičku se vezla ostatní drobotina. Účast při slavnosti i večer byla hojná, jakož i dary do buffetu. Rovněž k těmto dožínkám dano na opravu kostela 300 Kč.

Po dožínkách činnost jednoty značně ochábla, ani se nevíčelo, jak jest hornamenau v jednatel. knize. Příčinou toho bylo snad ochuzavění dp. vr. dělavatele, který nyní nemohl se nám tolik věnovat, jedním byla to též chyba členstva samého, že poněkud pokhodluo.

Činnosti divadelní.

Po delší přestávce, trávající od září až do prosince, zahájena zvýšeným tempem činnost spolková, vyznačující se zejména na jevišti a ve zpěvu kostelním.

Ve svátky Vánoční, na sv. Štěpána sebral divadelní odbor Orla oblíbenou divadelní hru Poguerova:

„Lukánčina pomsta“, za neočekávané účasti, sal

dosti prostranný, nestačil pojmuti všechny účastníky, takže někteří museli odejít, neboť scházelo místa.

Po divadle byla též mikulášská nadílka.

Mimo cvičení divadla navštěvovalo čtenstvo i hodiny zpěvu na fari, kde dp. farář, ačkoliv byl ještě nově-kud churav, cvičil vánoční jitrní mši od Kolaríka, kterou pak zpívali zpěváci na jitrní a velké mši w.

Na příchod novorozeného spasitele připravilo se čtenstvo, žactvo a dorost jednoty společ. svatým přijímáním, v neděli 16. prosince 1928.

Obrovský úspěch div. hry: "Lilánčine povstaly" povzbudil našince k nové práci, jak ověřové i organizační.

Bližil se již rok 1929, kdy měl se v Praze konati slet Orelstva, a tu i v naší jednotě vřívána sletu pozor-
nost, která se projevila prakticky placením garanční-
ho fondu sletového, na nějž složila jednota do konce r.
1928 částku 150 Kč. Zároveň s řád. členstvem ozývají se
hlasy po obnovení úsporného kroužku, vzhledem k blížící-
címu se sletu. (Návrh tento opakován a uskutečněn na
valné hromadě jednoty v neděli 13. ledna 1929.)

Na této valné hromadě rozhodl se ^{míst.} náčelník i s. náčelní byli
mnozí kládat, že členstvo jvi málo zájmu o cvičení.

Těch usneseno pořádati v masopustě ples v neděli 27. ledna
1929. Dne 17. února 1929 sebrán byl II. díl divadel. hry:
"Cikánčina pomsta" a k. "Dorina šlešti" a dokončení
této brojditné hry, III. díl: "Dorina smrt" sebrána na
Světlou v neděli 24. března, za zvláště veliké účasti.

Všechny III. díly byly sebrány velmi dobře, ačkoliv se
některá hra cvičila krátký čas, ba dokonce se při II.
díle stalo, že jeden hlavní herec náhle onemocněl, a tu jeho

nástupce (br. Kék Albin) musil se roli naučit za 1. den.

K pěknému provedení a vybavení tohoto III. dílného
dramatu přispěly též cikánské kroje, které nám
půjčila za mírný poplatek jednota Čsl. Orelů a Albrechtic-
kack.

Jubilejní Svatořáclavský

rok 1929.

Heslem Orelstva v roce 1929 bylo: "Úspěch Svatořáclavských
Dnů Orelstva". Naše jednota chtěla "svou křivnou" též
přispěti ke zdaru uvedeného sletu. Na schůzkách o tom vždy
rokováno, členstvem podávány došlé pokyny o všech slavnostech
svatořáclavských, a apelováno o zaplacení garanč. fondu,
jehož celkem splatila jednota v částce 600 Kč, na naší chu-
dou horskou jednotu obnos dosti značný.

Přímým každého člena, členky, dorodu a žactva bylo jisté, zá-
častníci se slavnosti a sletu, leč hůře to bylo s finanční-
mi prostředky. Pro naše, chudé z větší části členstvo, bylo těžko,
sehnati i poměrně levný peníz na úhradu cesty do Prahy a j.

A když by již se peníze sehnaly, tu pas. "manuicka nebo ta-
tunek" začli na to počítat, že škoda peněz a kdesi es si, a vý-
sledek toho byl, že mnozí členové museli od výjezdu slavnosti upustit.

A nějakého kapitálu na úhradu vyloz ani pro žactvo nebylo.
Činnost jednoty přenesla se z větší části na divadel. "prkna".

Dne 27. ledna konal se opět ples jednoty Orelů za menší účasti
členstva a přívrženců, než minulá léta. (Snad to bylo hodnoc. čast.)

Jak již bylo uvedeno v předěšlém článku, sebrány II. a III. díly
Boquerovy brojditné dram. hry: "Dorina šlešti" a "Dorina smrt".
Jako jiné léta, konali patri i leto stráž v Božímu štěstí na Velký
Pátek a členstvo a dorost přistoupilo společně k rel. konoc. w. přijímání.

Zemitel br. St. Pustějovský, jednatel.

Do radostné práce, právě v přípravách na Svatováclavské Dny Orelstva v Praze padla smutná zpráva, že opustil nás horlivý bratr jednatel, Stanislav Pustějovský, jeden z prvňáků orlů lichnovských, kteří chodili ještě do lichnovské jednoty a zakládající člen naší jednoty.

Pán života a smrti povolal si jej k sobě právě v době příprav pro naše Svatováclavské Dny Orelstva, pro které on tolik agitoval, na něž se těšil, něž které už neviděl.

Jednotu přebrala v něm opět jednotu obětavého pracovníka, a nekompromisního průkopníka orelské ideje.

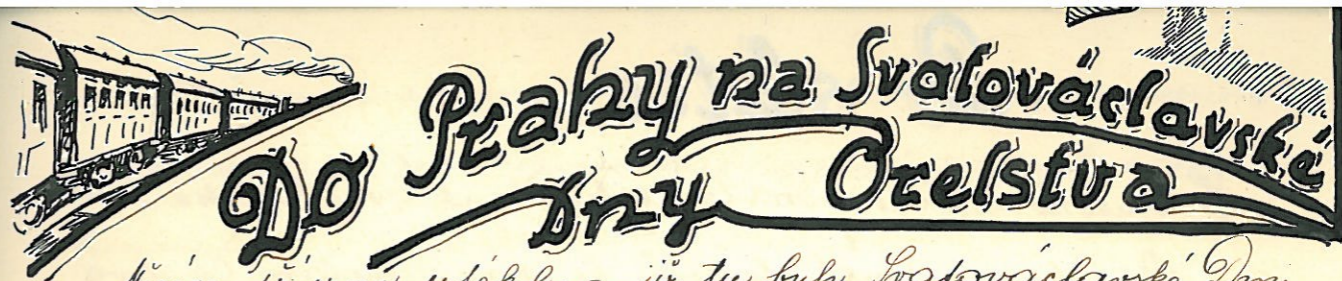
Při převorání jistě jako stolar pracoval zdarma a též při všech akcích jednoty byl nápomocný.

Jako jednatel vyřizoval všechny záležitosti spolkové věci, často na úkor svého zdraví. Zemřel 24. května 1929.

Účast na pohřbu věděla o jeho oblíbě. Pohřbu jeho zúčastnila se jednotu v hojném počtu: 17 bratrů, 7 sester, 12 řádků a 10 řádek, tito v krojích a mnoho členstva i a přátel zesnulého v šatě občanském.

Kad jeho hrobem promluvil vd. farář, který uznal jeho život jako řádného katolika a br. Jul. Holub poděkoval mu za všechnu práci pro spolek vykonanou, křesťanským Pán Bůh zaplatí a na sledanou a nebesích!

Následkem úmrtí br. jednatel a jiných důležitých pracovníků byla pak zvolána mimořádná val. hromada, při níž převzal funkci jednatel br. Frant. Pustějovský, za odstupujícího náčelníka Vojt. Pustějovského zvolen Jul. Holub a za pokladníka sestra Anna Holubová. Na této mimořádné val. hromadě ušeseno zúčastnit se okrsk. cvičení v Kopřivnici 9. června, před sletem.

terice příprav udělaly a již tu byly Svatováclavské Dny Orelstva; krásné, nepochopitelné dny vítězného nástupu čsl. Orelstva v hlavním městě republiky ČSR, v matičce Praze.

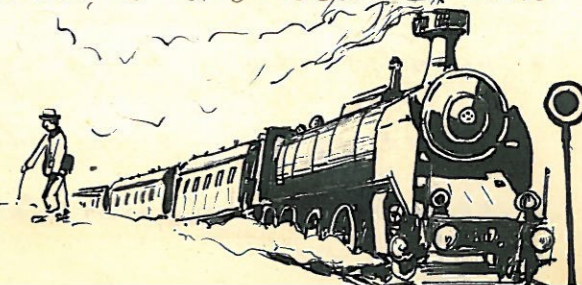
Z naší jednoty jelo nás tehdy do Prahy celkem 8. Byli to br.: Bratřa Frant. (starší), Holub Julius, Pustějovský Frant., Pek Albin, Veselka Jan a sestry: Holubová Anna, Pustějovská A. a Pačková Bořena.

Že se nám v Praze líbilo, jest bezesporu, obzvláště když jsme tam viděli tolik bratrů, sester a věrných lidí, kteří rovněž přišli se klásit, že pou te katolíci a Orli a tak navzájem se povzbudili k dalším bojům pro církev a vlast.

Nikdo z nás nemítval toho, že jsme na slet jeli, ba naopak líbali jsme se, kdo nemohl přijet, aby viděl tu krásu, nadšení a všechny ty dojmy, které si účastníci odnášeli z Prahy domů.

Dlouho budeme si vzpomínat na omý slavné Dny čsl. Orelstva v Praze v roce 1929, o kterých mluvil s respektem celý svět.

(Při tom vzpomínání vybaví se nám vždy, jak jsme cestovali po Praze, obzvláště v první sletové dny. Na příklad, když jsme (na Husův den, kdy nebylo žádných zvláštních slavností) hledali po celé Praze obchodní dům, "Brouka a Babka". Náš "vidco" br. Pek Albin pořádně měl na mapě a hledal a hledal... a ne a ne toho "Brouka" najít. Z jedné ulice do druhé jsme se couvali, a strýc B. se každého tákal na Brouka - Babku (až to bylo lidem divné) až konečně - jsme "Babku" našli. Ale obchody byly již zavírací a tak se stalo, že br. B. kupoval dárek "z Prahy" (od Brouka - Babky) - v Příboře, kde nás v pondělí ráno tajně opustil. Jinak jsme dojeli šťastně domů.)

Po sletu.

Povebuová úspěchem Svatováclavských Dmů Orelstva rozšlo se Orelstvo do svých domovů, ke svým jednotkám. A slova br. Jiřského starosty při zakončení S. D. O. v sále „Lucerny“ „dílo naše je prozatím skončeno, ale rád bych, aby bylo považováno za nový začátek všestranné výchovy“ O. Orelů vrátilo si O. Orelstvo k práci. Po krátkém oddechu vrhá se s nadšením do práce.

I pro naši jednotu přinesl slet mocnou zkušenost. Vědomí, že jsme příslušníky statistické armády „pytláků Svatováclavských, naplňovalo nás radostným sebevědomím, a povzbuzovalo k novým metám na „národa roli dědičné“.

Prvním podnikem po sletě byla národní slavnost dožínková, pořádaná sdruženými katol. spolky v Lichnově v neděli 25. srpna.

Ráno o 1/2 9. hod. zúčastnili se farmaři míše sv. obětravě za šťastné ukončení žně; odpoledne o 1/2 3. hod. konal se průvod z Okluku na kábradu ukončení sv. J. Jalušky ke školou.

V průvodu jelo cyklistů, s Valachů na koních, za nimi jely 2. cikánky na koních, pak jeli na žebříčku „hospodáři se svojí chasou“, za nimi „na platonáku“ se veselí (za jízdy) mlátilo (ve čtvero) a pak šly děvčata (21) v národních krojích a ostatní účastníci v sate občanské.

Počasi bylo nádherné a přilákalo nám mnoho návštěvníků, i když byla v ten den Koprivnice prout.

Z tělovýchovné činnosti po sletu nutno poznamenati, že i v tom odboru stala se náprava; členstvo i dorost

začlo vřnovati pozornosti sportu. Proto zakoupila jednota pro naše sportovce kopací míč, s nímž se pak začlo trenovat.

Na pauzát svatováclav. sletu S. D. O. zakoupili si účastníci i ostatní členové slavnostní obrázkové číslo S. D. O. v počtu 12 výtisků.

Na sv. Václava zúčastnili se členové svícení ráklad. kamene ku pomníku sv. Václava na Kolouči.

Z režisérových poznámek...

Činnost dramatického odboru patří k jedné důležitější práci výchovné a tu teď mohli jsme zaznamenati skutečný vzestup od našich začátků na jevišti. Důkazem toho jest, že jsme se odvážili i na operety. Byla to první opereta na našem jevišti: „Krajanek Holandr jde na vandr“, sebrána 24. listopadu 1929, na níž účast byla překvapující, kerci se činili, zvláště Holandr (strýc Vojtěch) ro- psmať každého.

Po opereti „Krajanek Holandr“ jde na vandr sebráno Bognerovo drama „Pytlák Martin“ na vřst. vřnově (sv. Štěpána) za pěkné účasti; souhra dobrá. Br. jednatel začal tehdy malovat plakáty

k našim divadlům, čímž se zvýšil ještě víc zájem o naše di-
vadla. Divadlem: „Pytlák kardiv“ ukončena činnost jed-
noty v jubilej. svatočlenském roce 1929, který přinesl
čl. Oelstru a katol. myslence v naší vlasti značný přínos.
Činnost naší jednoty v tomto roce byla značná.

Lehkými byly 4 div. hry, pořádán ples, pořádána došimlova
slavnost.

V nábožev. ovět. práci neustála jednota oproti mui. těm
poradu. K sv. přijímání společně přistoupila jednota dvakrát,
mimo to účastnila se členstvo farní pouti na sv. Hrotyu,
zájezd do Prahy do sv.

Ohluc jednoty navštívem: okres. ver. cvičení v Kopřivnici,
věřej. cvičení ve Stramberku, brojory' den ve Freustate p.
dožínky v Tiché, slavnosti 25 let. jubil. kněžství zup. star.
P. K. Kaňka a vč. základ. kamene k pomníku sv. Vá-
clava na Kotonci, plečení katol. domu v Albrechticích.
Zprávu v dělavatele podal dr. Ad. Jedelský, který litoval,
že pro nemoc nemohl se více věnovati práci v Orle, a slí-
bil, že v nastávajícím roce, pokud mu Pán Bůh dá, obra-
ví, přičiní se o zvelebení našeho spolku.

Volby přinesly částečné změny. Zimovnickem zvolen
sestra Anna Tobiasová (za onemocnělou Lud. Pustějovskou),
Z vůli správnému vedení matik zvolen matikář br.
Vojtěch Pustějovský, mladší a dopisovatelem br. jednotel.
Pro první čtvrtletí příštího roku usneseno následující: pořádat
ples, sebrati divadlo v masopustu a svolati členskou
schůzi a k ní pozvati řečníky br. uč. K. Pavlíka a dr.
Stan. Suchánka z Albrechtic. Donového roku:

Idař Bůh!

Jako rok předšlý a též rok 1928 přinesly našemu
hnutí náhlé změny a bolestné ztráty, tak i tento rok
1930 byl pro ^{naš} tuto stranu rušný a hatil naše plány.

Jednota však i přes tyto rány Osudu postupovala
za myšleným cílem. Tak bylo usneseno na val. hromadě
v lednu p. svolána na 16. února t. r. členská schůze, na ní
promluvil br. uč. K. Pavlík z Albrechtic na thema:

„Oelstro - naše budoucnost“ a dr. Josef Suchánek (za-
stupce dr. Ad. Jedelského, který v zimě onemocněl) a dr. Václav
va. Na oslavu 80 let narození p. presidenta T. G. Masaryka
usnesena všemi spolky lichoňskými pořádati slavnostní
akademii a na této akademii předvedly členky Orla ryt-
mickou postavu: „Hvězda“, která se se všech čísel uvedeny's
obcestrov nejvíce líbila. (Ostatní tělovicové spolky nepředvedly
těmž žádných tělovic. čísel.)

V neděli 30. března sebráno divadlo „Cikánův slib“ od
Ad. Bognera, návštěva slušná, třebaže v sobotu před tím
pořádala kdejší D. T. J. „kabarétní večer“, divadlo
sebráno celkem dobře.

V neděli 6. dubna přistoupilo členstvo
a dorod jednoty k spol. sv. přijímání.
Na Velký Pátek a Bílou sobotu ko-
nali řáci Orla stráž v Bránu Hrobě.
Na vybor. schůzi jednoty 2. dubna podán
návrh na zakoupení korouhvi do nížeho
kostela, ale pro těžké finanční poměry
návrh odložen na neurčitou dobu.

Zemřel dp. Ad. Jedelský.

V úterý 13. května 1930 konal se pohřeb zesnulého důstojného pána P. Adolfa Jedelského, faráře lichnovského, a ve slavnosti naší jednoty, který v sobotu 10. května 1930 o 7. hod. večer zemřel (na zápal plicí).

Pobyl u nás jen krátký čas, 3 léta, ale i za ten krátký čas získal si velikých zásluh o opravu našeho kostela a fary, a o zvelebení a péči kostelního.

Pohřbu jeho přičastovalo se též naše Orelstr. v krojích 14 členů, 13 sester, havičský sbor z Lichnova a Bordovic, školní mládež se svými učiteli z obou obcí a farníci z Lichnova, Bordovic, Věrovic. Z Halenkovy přijela deputace Orel. a donesla na jeho rakev věvec, jako věnu pakladatelé orel. hudby. Jednotka Orela opět ztratila v něm svého obětavého vedělatatele i podporovatele. V rámci odkáral jednotě částku as 500 Kč) [Dp. Ad. Jedelský získal si zásluby též za války u vojáku, jímž byl kurátem a jak vypravuje jeho býv. sluha, p. hotelier Pítek v Příboře, mnohemu vojnosi pomohl svou přimluvou, že se dostal domů z fronty, nebo do káterní. A po návratu z vojny

(ještě ve vojenské uniformě) chodil do škol v Halenkově učil škol. mládež náboženství. Jeho vystupování bylo též vojenské.

Všichni kluci museli mít vřechový knoflíky, vydrhnouti, učesání museli se mu vždy fládit, tak se učil pořádku.

O jeho lásce k hudbě vypravuje se jeden příběh z Lichnova, který též dovědčuje o jeho dobré, veselé povaze.

Jedna paní máma žádala jej, aby odsloužil za svého příbuzného mši sv. A P. Adolf ji odsloužil, a pívnou:

Po mši sv. přiběhla paní máma k nelebnému pánu a povídá mu: „Ale, nelebný pane, dyš já sem chtěla jen, tichu, a vy stě ji měl spívat!“

A paní farář se usmál a povídá dobrácky: „A tož, či já si nemohu v týdnu zapívat?“

Škoda ho bylo, že nam, tak mladý, zemřel, (ve věku 41 let.) Odprává na vlastní přání na lichnovském hřbitově, ve slavnosti velikého kříže, mezi svými farníky a uprostřed svých 7 spolu-bratří - kněží: dp. Floriána Tomka a dp. Ant. Rokšlapila. Bůh mu dej odpocímiti věc a na shledanou!

Jaro 1930

Je to zvláštní, že v tom nejkrásnějším měsíci, květnu, prožíváme obvykle ty nejsmutnější okamžiky spolkového života; jako na příklad před dvěma roky loučili jsme se s důst. panem P. Karlem Lbořilem a v tomto roce, opět v květnu zemřel nám jeho nástupce dp. P. Ad. Jedelský.

Bratr Stanislav Pustějovský zemřel rovněž v květnu r. 1929. Měli jsme tedy již po třetí rok v jednotě smutné jaro.

A tato smutná nálada odráží se též v činnosti naší jednoty, čímž není však řečeno, že by členstvo přestalo býti horlivé a bezradné. Ale jako kdysi dívky porbudou laskavého otce nebo hodného bratra, tak vždycky nám seláze i naši (bratři neb sestry) zesmili.

A tu teprve jsme poznávali, že co máme, nevíme, až kdysi to ztratíme. „Scházet nám ten bratr, ten by z nás to bylo dobře udělal, ten nelebný pane by to nejlepší učil,

a tak každého zručného člona mohli jsme říci, že byl pro některý úkol nejlepší pracovníkem a odborníkem. Po smrti op. Ad. Jedelského byl ustanoven provizorem v Lichnově op. Jos. Kucharík, z Frenštátu, a ten kasocho- tou cvičival s námi divadla. Dočárel k nám sice již za nemoci op. Jedelského a již tehdy pomáhal.

Na jaře zmíněného roku nacvičil s námi div. hru „Lede“, kterou jsme hráli již v r. 1923 v Omladinci. Bohužel,

že datum jejího představení padlo na neděli 18. května, tedy týden po úmrtí duš. p. faráře.

Leč divadlo se nedalo odložit, neboť následující neděle byl povinný okrskový výlet na Hukvaldy a další neděle byly svato-dušní svátky, tedy všechno pozdě.

Máme za to, že památka op. Ad. Jedelského

nebyla tím nikterak zneuctěna, neboť byla to pouze divadluů hra a ne snad taneční zábava, což bychom ovšem nepřipustili.

Učinkující při „Srdci“:

zleva doprava stojící při:

Rek Jan,

Drozd Josef,

Pustějovský Fr.

Veselka Jan

Pustějovský Voj.

Pustějovský Boh.

uprostřed

sedících sester:

h. Jul. Holub,

režiser

schází host p. Vašek

z Tiché. (Janík)

Sestry: Drozdová Fr., Reková Fr., Špačková B., Petrová M., Špačková Aleš.

III. veřejné cvičení.

Po sebrání operety „Trojka“ začlo se připravovat veřejné cvičení, neboť od posledního „veřejného“ uplynuly již čtyři roky a tu již byla na čas jako tělovýchovně-osvětlovému spolku vystoupiti se svými ukázkami cvičení na veřejnost. Vráto na vědomí, že sáctvo potřebuje nové kroje, které byly pak objednaný a sice pro čáky¹⁰ krojů a pro šáčky¹⁰ krojů.

Datum tohoto veřejného cvičení stanoveno na 15. června.

Ustanovenou neděli zúčastnila se jednota v krojích a hosté msě sv. dopoledne a odpoledne bylo o 1. hod. sv. požehnání, po sv. požehnání nar. hosti a členstvo na Okluku a o 2. hod. průvod obcí na cvičiště v zahradě obec. hostince.

V průvodě šlo 65 šáků, 56 šáček, 12 dorostenců, 16 dorostenek, 10 členů, 1 členka + slavnost. kroji, 10 členek v úbo- ru cvičení, za nimi pak členstvo a hosté v šatě občanské.

Během cesty účastníků přibývalo, takže u obec. hostince čítal průvod na 300 osob.

Na cvičišti přivítal přítomné op. Frant. Mastil z Frenštátu p. R. Zdůraznil nutnost vel. organizace pro n. zmlá- dex a nabádal Orelstvo k práci pro osvětlenou ideu orelskou.

Pak následovalo cvičení, které provedly všechny kategorie cvičiček celkem uspokojivě, zaráželo však malé procento místního cvič. č. č. č. a dorostu.

Okol. jednot posílily nás svou účastí jednoty, Tichá, Frenštát p. R. Kopřivnice, a Stramberk i Drnholec. n. l.

I finančně dopadlo veřejné cvičení uspokojivě, díky obeta- vosti členstva a našich šlechterných přívivců.

Na sv. Petra a Pavla (lichnovská pouť) konal se kupní pájerd

do Bohumína, jehož se a naši jednoty zúčastnil B. J. Holub.

Pohřeb s. Lid. Pustějovské, knižkovské.

V pátek 4. července zúčastnila se jednotka pohřbu zemřelé členky, Lidušky Pustějovské, knižkovské naší jednoty.

Odešla od nás v květu mládeže, v 18 ti letech věku svého.

Zemřela 2. července 1930, započatá vátostmi umíra-
jících a pohřbena pa četné účasti bratří a sester
Orlic, družiček a mládežnic a hostů z Koprivnice a Přibor.

Nad hrobem jejím promluvil op. Jos. Kuchařík, poděkoval
ji za všechnu práci, kterou pro spolek vykonala.

Odpočívaj v pokoji a světlo věčné at ti svítí!

V pátek 1. srpna konala se výborová schůze Orla, na
níž jednalo o blížícím se vátku sv. Václava a oslavě
šedesátin br. říš. starosty Dr. Jana Trámka, se o ná-
vštěvě podniků okol. jednot, Tiché, Frenštátek a Věrovic.

Na návrh op. Kuchaříka usneseno spojit oslavu svato-
václavskou s oslavou šedesátin Dr. J. Trámka, říš. star.

Na tím účelem svolána na 17. srpna členská schůze,
která se pak konala pa slabé účasti členstva, neboť byly
právě u nás „nepolitické dožínky“ na ně se nechali uctle-
ře členové plákat. Na této schůzi bylo u meseno sebrati ve
sv. Václava div. hra od J. Valouška: „Proke a peníze“, což
se skutečně provedlo. Hra tato sbrána celkem dobře,
ačkoliv hráli se začátečníci dosti těžké úlohy.

Téhož dne zúčastnila se 4 delegace svatováclavského
spředu z Halenkově. (op. Jos. Kuchařík, Vojt. Pustějovský,
Lukáš Petr a Veselka Jan).

V neděli 2. listopadu sebrala (opakovala) jednotka operetu

„Krajanek Holandru na vandru“ hra sebrána dosti dobře,
jinou hudba, málo, recitovaná rušila mošty pěkný děj.

Vlekním období navštívili jsme okolní jednoty: Frenštátek R.
Koprivnice, Tiché a Věrovice.

Instalace nového p. faráře,

důst. p. Karla Veselého.

V neděli 30. listopadu 1930 zúčastnila se jednotka slavnosti
instalace nového pána faráře, důstojného pána
Karla Veselého a sice v sále občanském. Za jednotku
Čsl. Orla přivítal jej br. Jul. Holub. Nový pán
farář poděkoval mu potěšen za tak velké uvítání
a slíbil, že pokud mu to bude možné, spadásti zúčastní
se práce v Orlu.

Věčer toho dne sebrala jednotka protějšek k operetě
„Krajanek Holandru a k operetě „Krajanek, mat se“!
I nový pán farář přišel se již na divadlo podívat.
Navštěva byla velká, nepomohlo stovnutí nepřátel, kteří
nám chtěli divadlo překazit. Téhož dne po sv. požehnání
odprovodili jsme důst. pána P. Jos. Kuchaříka, který
odcházel na dábů, staci do Přibora.

V neděli 14. prosince přistoupilo členstvo a dorost jednoty
k spol. sv. přijímání v hojné počtu. Na sv. Štěpána 20. 12.

sebrala jednotka dram. hru: „Maryša“.

Hrálo se v národních
slováckých krojích.
Účast byla obrovná,
kus se všem líbil.

(Maryša hrána již
v Lichnově asi 7x.)

Herci podali své
úlohy pročitěně.

Zpětný pohled do r. 1930.

Byl to nejúspěšnější rok za dobu téměř sedmi let trvání jednoty a přinesl nám mnoho změn. V květnu doprovodili jsme ku hrobu dp. Ad. Jedelského, v červnu konali jsme veřejné cvičení, v červenci doprovodili jsme k hrobu s. knihovně Rud.

Pustějovskou, na podzim v listopadu vítali jsme nového p. faráře, dp. K. Veselého a zároveň loučili jsme se s dp. Jos. Kucharíkem, který s námi ochotně cvičil divadlo.

Divadelní činnost jednoty byla teď bohatší, neboť sehra-
no šest divadel. her, z toho 2 operety, veselohra a 3 vánoční hry; pořádán též ples.

Orelský tisk získal více odběratel; odebrá se 16 čís. Orla, v r. 1929 pouze 4 čísla, župní věstník „Věk“ 44 čísel.

Čelovčická činnost ochabla u členstva a dorodu. Činnost nábožensko-ovětová projevila se hlavně spol. sv. přijímáním a účastí členstva na farní pouti na farní pouti na sv. Hostýn a orelské I. pouti na sv. Hostýn, již se zúčastnil br. jednatel.

Výroční schůze jednoty konala se v neděli 4. ledna 1931 a zúčastnil se jí též zástupce ze župy br. Čoch.

Nový p. farář dp. Veselý uvedl se pročitáním předmlouvy a důležitosti organizace katolické mládeže v Orle.

Při tom pověděl nám něco ze svých spolkových zkušeností z dřívějšího působiště, v německé obci Heberšicích u Šum-perka, a ve volbách byl zvolen vedělavatelem jednoty. Jinak nepřinesly volby žádných změn. Ve volbách návrhů nabídkáno členstvo, aby si zjednało slow-
nostní kroje, by také vystupování na veřejnosti byly co možná důstojné a odpovídající počtu našim strom. naši jednoty.

25. listopadu zemřela nejstarší, přispívající členka, Marie Klauová, 81 let.

S novým vůdcem do r. 1931.

Příchodem dp. Karla Veselého získali jsme nového osvědčeného vůdce, neuváženého kněze – organizátora, který záhy po svém příchodu k nám ujmá se práce v Orle a přechází ihned od slov k činům. V první výborové schůzi jednoty, dne 6. ledna na jeho návrh usneseno pořádati pravidelně jednou za týden (v úterý večer) členské besídky, na nichž by se členstvo vzdělávalo a cvičilo se zpěvy i slušně se pobavilo.

Pak navrhuje, by se jednotou zúčastnila charitativní práce ve farnosti; za tím účelem darovala jednotou 100 Kč na vánoční chudých dětek z Lichnova a Bordovic.

A vždy u každého návrhu a plánu trvá na jeho uskutečnění. Nabírá členný výbor k získávání nového členstva a též jeho udržení ve spolku a to tím, že rozděluje práci mezi ostatní skup-
né členstvo. Tato snaha setkává se z počátku s překážkami, ale za krátký čas již vidět první její ovoce.

Přihlásili do jednoty noví členové, Kubiš, Bohuš, Holub Ferd. Umadel Josef a každému dáno něco na starost.

Ku vzdělání a pobavení členstva sloužící knihovna oboha-
cena novými knihami poučné a zábavné četby. Zakoupeny „Dějiny paprů“ od P. Alberta a katolické romány od Šupkova nakladatelství v Thradci Králové.

Seznamují členstvo se sociálními oláčkami a pořádá z květnu oslavu encykliky Papeže Lva XIII. Retum Horakum, Bohušel za malé účasti a porozumění svých farníků.

O besídkách...

Aby spolek dobře fungoval a členstvo se navzájem milovalo jako v dobré rodině, jest zapotřebí častějších schůzí, na nichž by se též členstvo poučovalo o důležitých otázkách náboženských a sociálních a o povinnosti katolíka v dnešní době. U naší jednoty konaly se již členské besídky za dp. K. Zborila, asi jednou za měsíc. Po jeho odchodu však besídky nemohly se konati, neboť dp. Ad. Jedlovský často churavěl, a činnost jednoty v tomto oboru úplně přestala.

Proto zavedl nový vedělavatel dp. K. Veselý opět tyto besídky, které se pak úplně vřely do našeho programu, a členstvo a dorost se na ně vždy těšilo a rádo na ně přicházelo, obzvláště ti vzdálenější, ti bývali nejhorlivější.

První taková besídka konala se v úterý 13. ledna na farní (jako vždy) o 8 hod. večer. Hostěva byla slabá, (jako na ponějvýš) dp. farář cvičil písně a pak vykládal nám ve příslušnosti v dřívějšího působitě, Hraběšic.

Na druhé besídce, 20. ledna byla již účast větší, (22 osob,) dp. farář obecně nás s volami, pak zpívány národní a orleuské písně. Třetí besídka byla ještě lépe navštívena, (30 osob) někteří přišli i mimo jednotu). Na této besídce psalo členstva otázky na lístky, které pak dp. zodpovídal. Otázky týkaly se většinou náboženství a spol. života. Pak mluvil dp. s. Terézio Neumannová s. Konarsreuthu, "což vyslechumto s velkým zájmem.

A tak v každé besídce. Cvičili jsme písně, podávaly otázky, a při tom dp. ochotně odpovídal a vysvětloval, co nám nebylo jasné.

Bývalo na besídkách vždy milo a veselo; někdy byli jsme až příliš rozpuštěli, ale dp. si brzo na to zjevnal klid a kánon.

Aby se vědělo pro příště a též pro památku, jak se tyto besídky konaly, ustanovena zapsovatelka besídek, již byla pak zvolena sestra Oněška Jurková. (První zápisy o besídkách zaznamenal br. jednatel). Vešle zde možno uvésti všechny, tyto zápisy, proto vyjímám z nich jen ty nejzajímavější.

Na V. besídce cvičili jsme již smis. sbor. "Hyfici valaš. písní", 4 hlasů, pak rozhovor o smis. snátcích. Všecké besídce jednáno v duchovní obnově, bídce, v další besídce dopomůžte dp. náboženské, čtení: životopisy svatých, Písmo sv. brožovky, (Životem), a zodpovídal otázky, jak si má katolík počínati při různých nepokojích, stávkách a pod. U tak to bývalo vždy, nejprv býval zpív, pak, vskúe "uči a na konec něco na rozseleui, xrtorné hádanky a hry. Do besídek chodili též někteří hoši a děvčata z Boudovic, a na těchto besídkách se již projednávaly různé záležitosti spolkové, takže besídky staly se důležitým pojítkem a hybnou pákou naše činnosti.

Celkem bylo jich od začátku r. 1931 do leta (kdy již zas slunělo nás tchlo ven do přírody), 18, počet dosti značný.

K blížícímu se jara dopomůžoval dp. farář, by členové jako většinou příslušníci stáru zemědělského, věnovali pozornost ovocnářství a sám se postaral, že jednotě našel kousek zahrádky, kde byla pak křížena ovocnářská školka.

A divadla? Kde by se jinde dojednaly, úlohy rozdaly, (tež čtené skouky byly někdy na farní) než v besídkách!

Tak besídky, zásluhou dp. faráře K. Veselého, dávaly podnět k nové a nové činnosti a ku vzdělání členstva ve všech úkolech cíl. Orla: náboženském, výchovném, národ. a sociálním.

Orelu svědčí volný vzduch!

I dostavivším se jarem přerušeny besídky a místo nich konali jsme vycházky do přírody.

První takový "výšlap" konali jsme v neděli 17. května 1937. Začali o 2. hod. odpo. u fary, odtud jsme odpochovali směrem ke Štramberku do lesa. Byli jsme nad "Padolem, na Červeném Kameni a na Raškovém kameni, kde nás vyblejptnuli

stryk Vojta." Cestou jsme si s chutí rozpívali národní a orelské písně.

Vycházka skončila pod lesem, kde jsme si znovu rozpívali a se veselou náladou pak spěchali dolů na "majovou" polozáhradu na hřbitov, neboť kostel se tenkrát právě maloval.

Následující neděli 24. května na tráti jsme divadlo.

"Na manžel. frontě klid"

takže vycházka nebyla. Byli jsme však odpo. na slavnosti otevření katol. domu v Druholci-Větrkovcích, kde jsme se zdrželi do večera, takže

racinalo se kráti místo o 8. hod. o 9 hod. večer!

To bylo ve svatočísni svátky v neděli a v pondělí měli jsme čas vyjet do Dubiny, kde jsme smazili "vajíčnicu" jako tomu nasvědčuje přípojný obrázek.

Měli jsme tam i "muzikanty" kteří se přičinili, aby se všem výhledníku líbilo.

Teď naše zábratvo bylo s mami a na dozoru vedoucích předvedlo

řivné hry. Na pěkném prostoru ve stínu lesa trenovala

naše "jedenáctka". Tak jsme v přátelské, bratrské zábravě prožívali opět jeden svátek.

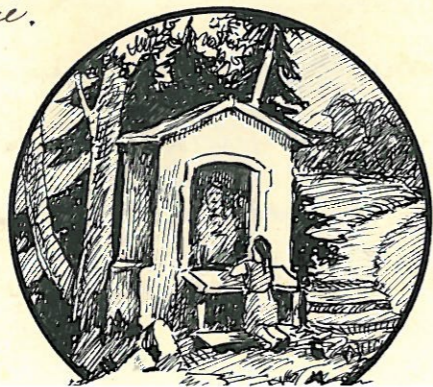
Následující neděli byli jsme na Javorníku. O 2. hod. odpo. vyjeli jsme od fary, bylo nás

meně, 2 děvčata, 5 chlapců a dp. farář.

Na Javorníku již nás čekali bratři a sestry z Darenmího, a Julius Holub. Někteří "odvážnější" vylezli na rozhlednu, a potom měl br. jednatel jakousi řeč "o přírodě, o kvítkách, o ptáčcích a skončil - sv. Františkem, když už nevěděl si rady, pomohl mu dp. farář, který použil této příležitosti, k tomu, aby nás upozornil na to, že když si někdo lépe přirody, tedy a byteln přišli v týdně někdy dáti naši kábrátku do pořádku, a nasadili tam aspoň salát, když stromku ooceních nemáme. Všichni slíbili, že přijdou. Nakonec svolal nás dp. farář k sv. přijímání na první neděli v měsíci.

III. vycházka, 7. června 1931 byla na Horečky. účast byla větší, Levně děvcat, celkom nás bylo 26.

U Pamny Marie na Horečkách jsme si rozpívali mariánskou píseň „Růže krásná“, pak měla přednášku p. Božena Špačková: „Kom s děvcaty, vyšlymi ze školy?“ Po přednášce debata, pak jsme šli ku kapli P. Marie švédské kde jsme se pomodlili litanii borelánskou, rozpívali „K nebesům dnes zaleť píseň“ a pak jsme spěchali k „Rehovicám“, kde jsme se schovali před lijáky, když se vyjasnilo, šli jsme domů směrem „k Bartošům“. Tam u lesa zapěli jsme „kytici valašských písní“, „Jsou ještě Orli a různé národ. písně, až jsme vyplešili hosty od Bartošů, kteří za naše jivecké výtkomy naše kurivě tleskali, a donutili nás stavět se k „Bartošům“ a tam znovu jsme jim rozpívali a konečně jsme se vypravili na zpáteční cestu, neboť slunce se již schovalo za „Okrůhlky“. Následující neděle bylo v Koprivnici veřejné cvičení Orla, proto vycházka odpadla a stanovena až na 5. července na Stramberk. Do Stramberka šla již menší výprava, neboť mnozí byli právě na Radhošti „na slovauske pouť“. Ve Stramberku prohlédli si památky, jimiž se město honori, podívali se na kolouči a byli šel na „Trůbě“. Další neděle byly již všude nějaké slavnosti; veřej. cvičení, lakré vycházky se již více nekonaly, když členstvo účastňovalo se těchto podniků.

U Valašské vycházky...

Vstala doba veřejných cvičení, výletů a „vycházek“ byl učiněn konec. Hned po vycházce na Horečky bylo usneseno příští neděli zúčastnit se veřej. cvičení v Koprivnici a té jsme do Koprivnice se v kojném počtu vypravili.

V neděli 11. června byla skupina lichnovských orlů v Bordořicích, kde byla ustavující schůze skupiny katol. Omladiny u p. Dobečky, rolníka. Do debaty zasáhli dp. farář a J. Holub, kteří poukazovali na to, zda-li by nemohlo toum existovat odboj Orla, než, z toho náweku seslo a založna Omladina (dp. Filipem Eliášem, děkanem ve Trenštatě p. R.)

Na sv. Cyrila a Metoděje byla ještě jedna vycházka na Stramberk. 19. července konala bratrská jednota v Tiché slavnost posvěcení a odevření hřbitovho domu a veřejné cvičení.

Od nás zúčastnila se celá jednota a té naši lidové zemědělcí. 25. července byla členská schůze katolických spolků lichnovských, za účelem pořádání výletu následující neděli 2. srpna, který se pak pořádal v pabradě p. J. Jalušky za školou. Dopoledne byla mše sv. za poděkování P. Bohu za startus ukončení jmu, odpo. průvod, v němž jelo 7 Valašů na kouč, 22 děvcat a krojích, a hudba. Pčasí nebylo moc slibné, ale přece nepršelo.

V neděli 6. září pořádaly členky Orla kateřkovou zábavu. Jak z uvedeneho vidit, skoro každou neděli zúčastnila se jednota podniků okol. jednot mimo vlastní podniky, a než jsme se nadáli, již tu byl podzim a s ním přenesla činnost z cvičení do tělocvičny (a nás ovšem sálu), a pokračováno v pořádání besídek, divadel a podobně. Zvýšená pozornost věnována získávání řadů.

Opět v besídkách...

Po čtvrtletní přestávce, která však byla vyplněna jinou činností, konali jsme opět členské besídky každý týden a pro částo jednou za měsíc. Ze se členstvo rozmnožovalo, dokazuje fakt, že těsi se činnosti (oblíbení) a účasti.

Jako v uplynulé zimní sezoně, tak i nyní cvičil s námi dr. farář orel. a národní písně jako na př. „My jsme Orli, mladá čela, na horách dívka,“ „Velebnými klasy a výšky“ a j. Takže za zimní období uměli jsme řadu krásných písní zpívat. Však těi jsme toho využili při různých slavnostech, jak bude dále uvěřeno.

Na Vše Svate konala se u nás na hřbitově vzpomínka padlých vojinů, která se obecenstvu velmi líbila.

Při této vzpomínce padlých vojinů zpíval smíšený sbor Orla písně: „Pojď k pomníku bratři“ a „Vojnová loučení.“ V každé besídce něco nového ujednáno a provedeno - splněno. (Popisování do novin, rozšíření listů, rozprodej kalendářů a brožurek klučimských, zkrátka jednalo se o všech důležitých úkolech a událostech a ke každé věci patřali jsme vždy určité stanovisko.)

Ustanovení dohlizitele k dětem a kostele, volení výběrčí příspěvků pro nově založený a cvičební fond, agitovalo se pro divadla, a někteří členové měli kratší přednášky.

V listopadu t.r. byl dr. K. Veselý jmenován čestným členem spolku německ. katol. mládeže v Hraběšvicích a tu jsme měli možnost poznati jeho obětavou práci na jeho ~~světa~~ ^{světa} obřevnějším působišti, neboť katol. mládež v Hraběšvicích mu darovala za jeho přísluhy krásný diplom. V besídkách cvičili jsme též písně k Vánočním: jako: „Ticha“

noc „O božská dobrota.“ Při besídkách rokovali též o zřízení orelské kapely.

Mimo členské besídky konaly se též besídky pro muže, a pro částo, divadelní odbor sebral 3 divadelní hry (do r. 1932.) Byly to následující: „Hrobníkův syn“, diváčeková hra od Ad. Bognera.

Návštěva na tomto představení byla slušná, což svědčí o dobrém jmeně našeho divadelního odboru.

2. prosince konala se odpoledne řehorská naděle za obromně účasti částva. Celkem bylo poděleno darů 103 raků a čáček z Orla a mimo spolek.

Věc o P. hod. pořádali jsme „Nikulášský večer.“ Na Vánoce sebrali jsme:

Byla to romě hodnotná hra, herci se činili. K dobrému vypravení této hry napomáhaly též písně národní kroje, půjčené od bratrské jednoty z Orla ve Frenštátě p. R.

Kromě uvedených podniků zúčastňovali se bratři a někdy i sestry, besídek, které na podnět dr. faráře konaly se v Borotovicích a v Daromíně.

Hesídce se ohlásilo, kdo půjde do Borotovic a pak se těšilo za každého počasí. Jednou na podzim, bylo mizerne počasí, ale do B. se přece šlo. Když jsme se tam končini dostali (do Dobčína) - nebylo tamě žádných lidí a tak

je předsedu nejpro musel sňat a když jich trochu bylo pohromadě, začla besídka porůžně, ale přece. A tak to bývalo vždy; když se řeklo, že se půjde, tak se šlo i, když šidla s nebe padaly.

Velkem bylo besídek orelských (v roce 1931) 136, z toho 3 řakovské a 4 vycházky do okolí, v Bordovicích 3.

Divadelní hry sekce 4 a 1 mikulášský večer.

K r. přijímání přistoupila jednola společně 34.

Mimo to 12 členek a 4 členové přistupují měsíčně k r.

přijímání. Divadel. odbor čítá 37 osob.

Za půjčování knih vybráno 91 90 Kč, vypůjčeno 210 knih.

Orelský tisk zarrnamenává větší počet odběratelů; v r. 1929 odebraly se 4 čísla „Orla“, v r. 1930 16 čísel, v r. 1931 26 čísel.

Na návrh dp. faráře objednáno 30 čísel „Kedě“ kterou členstvo agitovalo dříve od blonů a našlo 65 odběratel.

Ve volbě při výroční schůzi zvolen náčelníkem br.

Tobias Vojtěch a dosavadní náčelník Jul. Holub rezignem.

Pomalu, ale jistě nari si cestu orelská myšlenka v srdcích mládeže lichnovské, a doufáme, že příští rok se půjde opět se svým vůdcem k dalším cílům!

S uspokojením můžeme sledovati přehled činnosti naší jednoty v uplynulém roce. Jest v ní patrna činnost v uplatňování orelských snah a využití všech schopností členstva, a částečně i vymoženosti dnešní doby k uskutečnění orelského programu.

Do nového roku dalším snahám. Bože x dar!

S Novým Rokem k další mě!

Rok 1932 podává obraz velmi pestrý v našem ruchu.

Ikned při val. schůzi jednoty, dne 3. ledna dány směrnice pro další činnost a snahou výboru i členstva bylo dle těchto směrnice cílevědomě pracovat.

Byly to na prvním místě opět besídky, jež svým zajímavým obsahem přitahovaly členstvo a dorost, posléze i mládež mimo spolek stojící, a na nich se účastníci seznamovali s orel. programem.

Teprve zde možno podrobně uvádět, co všechno se na těchto besídkách projednávalo a proto uvedu jen to nejhlavnější.

Tak v besídce 19. ledna přednášel dp. farář o exerciciích, 26. ledna o oběti mše sv., v besídce 9. února pořádaná t. sv. „revoluční schůze“, na ní řečnil bratr Jul. Holub a ostatní mu dělali „oposici“. Dány mu otázky: o neomrybnosti papěře, proč se modlit, načeho dit do kostela, proč byl upálen Hus a j. Někteří odpovídali sám dp. vedělavatel. Další přednášky v besídkách byly: o společn. chování, jak učil s projevem mládež, (br. Prostějovský Vojt.), jak se chovat v kostele (p. Dobešková) o křesťan. lásce, (s. Kulačová), o cestě do sv. země (sl. Štěpánová), o opravě pokrmů (zarr. Veselková z Bordovic), o šlechtění pšeni (dp. farář), o první pomoci (br. Proch Petr), o památkovéch místa Břena, (sestra Petrašová). Kromě toho orčil nás dp. vedělavatel orelské, a národní písne, jichž se pak příležitostně používalo.

Jednou z takových příležitostí byla selkářská beseda, pořádaná členy katol. časopisu z Lichnova 21. ledna 1952.

Na této hojně navštívené besedě zazpíval především krouček Orla, kytici valaš. písní, orel. a národních písní. Zpráva ze zminěného období nebyla by úplná, kdyby nevěděl, že místo plesu sebráli jsme v masopustě veselohru: "Starí blázní", za průměrně účasti občanstva.

V druhou neděli březnovou pořádali jsme pájezd do Věrovic na selkářskou besedu, kde pivec sbor nás za řízení dt. P. L. Voslecho zazpíval smíš. sbor. kytici valaš. písní, a orel. písní: "Na horách dváca", "Vrátého Václava korouhev červená", a "Prapore náš", sestra Bož. Špačková a br. Pustějovský Vojt. st. měli tam přednášky.

Třetí neděli březnovou sebráno loučk. dvadlá pro páctvo. Besídky konány byly do poloviny května, kdy příroda již opět lálala ven a místnosti. V květuových besídkách cvičili jsme zpěry ku plavnosti Božího Těla.

Na vato dusné pondělí pořádali jsme vaječnicovou partii, v Dubině, společně se řactvem.

Těš měly se konati vyhládky do okolí, ale pouze jednu jsme vykonali, na Okružlíky, v neděli 5. června. Z ostatních sešlo, neboť již ráchy na všech stranách veřej. cvičení a výlety bratř. kříd katol. spolku, jichž jsme se hleděli pokud možno, zúčastnit.

U bratrských jednot.

Prvně zúčastnila se naše jednotka veřejného cvičení jednoty čs. Orla ve Stramberku dne 12. června. V následující neděli konal se okrsk. slet I. okrsku laš. orel. zúpy Kladčákova ve Frenštátě p. R. na Hvožďkách, kde mimo ostatní kategorie zúčastnila se této slavnosti naše orelská jízda, jak vidíme na vedlej. obrázku.

Třetí neděli červnovou zúčastnila se jednotka veřejného cvičení jednoty čs. Orla v Koprivnici.

16. června na výborové schůzi jednoty schváleno pořádání 10. července 1952

Dětské radovánky.

V ustanovený den pořádán štafetový běh řactva a dorodu naší jednoty směrem od Okružlík ke kříži u kostela, kde poslední složka odvedla br. starostovi štafetu se zněním:

"Dětské radovánky - Bože z dar!" (Celkovou trati 2500m prošla štafeta v čase 4 min. 50 vteřin.) o 2^{1/2} hod. dop.

Pak byla sloužena dt. vzdělavatelům mlá. sv. za z dar Orlov, již se zúčastnilo v kroužích pouze řactvo.

Odpoledne o 2^{1/2} hodině sv. posehnutí, pak prax na Okružlí, a odchod původem na výletišti do pakrady obec. hostince.

Na výletišti cvičení řactva a řízné hry. Účast byla menší, než minula léta; z okol. jednot se dostavily: Frenštát v počtu 50 řactva a 10 dospělých. Chyba byla snad, že se slavnost konala právě, kdy ve Stramberku bylo v birmování, z Kozlovicích výlet, se Větrkovicích veřej. cvičení Orla.

Činnost v II. pololetí.

Jak zřejmo z předcházejícího článku věnovali jsme v tomto roce i pozornost získávání čarova, pro něž jsme pořádali dětské radovánky a pak získávání členstva vůbec, tunc se jsme pořádali z počátku dr. vzdělavatele t. zv. "Neděle mládeže". Před tunc nutno zmíniti se též o událostech a činnosti v II. pololetí r. 1932.

Na neděli 3. července, před památným dnem sv. Cyrila a Metoděje a Husovým svátek, konala se odpol. členská schůze na faře, na níž měl přednášku o sv. Cyrila a Metoději pak i o Husovi, (a přičinách a následcích jeho odboje) náš dr. farář.

Poslední neděle v červenci 31. zúčastnila se celá jednota slavnosti věčné pomníky sv. Václava na Křtovicích a Štávkově. V polovici měsíce srpna ztratila jednota dobrého, obětavého bratra, Ferdinanda Holuba, v 18 letech náhle zemřelého.

Jednota doprovodila jej na poslední cestě v Křtovicích. Těžké okol. jednot byly vyslané četné deputace. Čest budí jeho památka! Za práci pro Orla: Bůh Ti zaplatí! a Va shledanou!

Následující neděle zúčastnili se členové výletu katol. Omladin a Bordovických, jako prvního podniku bordov. katol. mládeže.

27. a 28. srpna vydalo Orelstvo hold Křálovně Moravy na povátnost Hostýně. Z naší jednoty zúčastnili se této pouťi bý. jednatel Fr. Pustějovský a Bohus Kuběna. Při této pouti konala se též schůze členů a dopisovatelů orel. časopisů a účastníci vypracovali k agitaci pro náš orel. list i zejména dět. časopis: "Květy Mládi". V důsledku toho provedené agitace mezi čarovem, která měla slavný úspěch, neboť počet volatelů Květů Mládi vzrostl v naší jednotě ze 12 na 22 odběratelů.

Noví členové "Květů Mládi" byli pak, vytkléjšknutí" br. jednatelům a obrátek zastán do "Květů" (na důkaz, že jsou se svým časopisem úplně spokojeni.)

Svátek sv. Václava, patrona čsl. Orelstva, oslavilo naše jednota tím, že přistoupilo členstvo, dorost i čarovo společně k sv. přijímání, odpolodne byla žákovská besídka (v sále obec. hostince) se světél. obravy, večer o 7. hod. konala se v kostele sl. adorace k učelům Největější Bratrství Orlarů, o 8. hod. měli jsme slavnostní besídku pro členy katol. spolku. Na programu byla přednáška dr. vzdělavatele P. K. Veselého o sv. Václavu, (přednáška se světél. obravy, pak svatováclavský sbor a živý obraz. Účast na této slavnosti byla velmi četná.

Pravidelné členské besídky opět zahájeny v úterý 20. páří, jako obvykle - na faře. Jako na začátku byla na první besídce malá účast, 14 osob. Opatrovány písně svatováclavské; pak ustanoven program pro besídky v novém období. Program besídek byl velmi obsáhlý a směřoval ku vzdělání a potavení členstva a dorostu. Jak bylo řečeno již v předcházejícím období, tak i nyní v každé besídce měl některý člen nebo členka kratší přednášku, takže již v těch dnech bylo konání její velkým významem a vlivem na vystupování členstva.

Členstvo kleslo se šesti na dvadecetních příměch. V neděli dne 20. listopadu sebrala jednota veselou operetu od J. Branašela:

Opereta měla veliký úspěch, jako každá veselohra u nás sebrána. Následující neděli pořádala jednota žákorskou besídku v sále obec. host., na níž podalo řadovo ukázkou cvičení a hry. Na členské besídce dne 28. XI. promluvil okrs. vzdělavatel I. okrsku P. Josef Musil z Příbora na křesma:

Proimnosti katol. mládeže v dnešní době. (Tisk. apostolat, exercicie, eucharistický odboj.)

Významným činem pro posílení organizačního ruchu byla: Neděle mládeže v první neděli prosincovou, na níž byl porován okrs. vzdělavatel P. Kápan Hrást z Mor. Ostravy. K věci zajímavosti uvádím, co tehdy a tom to podniknu přinesl náš župní úředník Václav v úvodu našich snah:

"Neděle mládeže" v Lichnově.

4. XII. 1932.

První jednota naší župy připravila "neděle mládeže." Skutečně ji připravila. A je charakteristické, že se zajímá o tuto věc právě jednota, která třeba je na omkove, přece pracuje páslubou p. faráře velmi plánovitě a velmi účinně. Už v sobotu večer bylo vidět p. plného kostela při přípravě kárické v. k. poradi, že je zítřek dobře připraven. V neděli pak bylo hojně jich u v. přijímání, většinou mladých lidí, bratří a sester. Dopor u školních dětí v kostele obstarává bratr a sestra, takže i v tom ohledu je rovinný pořádek u dětí. Po mši sv.

byla mimořádná výstřední schůze za účasti župního vzdělavatele. Třeba nám nutně, abychom měli v župě jasný obraz práce jednot a aby jednoty, kolářské vedoucí funkcionáři byli jasně informováni o opostupu práce další ve spojení se župou. Obojího účelu se touto schůzí dosáhlo. Odpoledne byla pak přednáška o výchově katolické mládeže v rodině, ve škole a ve spolcích pro rodiče i mládež. Schůze byla zakončena pěkným svatočlenským sborem a byla navštívena překvapivě cizím počtem rodičů i naší mládeže. Udělali jsme si s "neděle mládeže" v Lichnově dobrou zkušenost!

A můžeme jistě očekávat, že dosavadní krásná činnost jednoty (Pravidelné besídky členstva i dětí a. t. d.), bude touto nedělí ještě povzbuzena. Přejeme jednotě lichnovské, aby se dočkala přes všechny nástrahy nepřátel co nejdrívě pěkného ovoce své nadšené práce! Ať je brzy mnoho jednot, které budou následovat krásného příkladu lichnovské jednoty!

Tato jednota je dokladem, že při dobré vůli a věnuje-li se mládeži náležitá péče, dá se udělat mnoho a nebreba nářkat. Orsem třeba chlit! - Žup. vzdělavatel. (Věsta, r. 1933, č. 2.)

Ve středu 7. prosince zúčastnila se jednota pokřtu sestry Frant. Jurkové dlouholeté příslušnice naší jednoty. Již jako ráčka odovpila do právě založené jednoty Orla v Lichnově a s nadšením zúčastňovala se všech našich podniků a zájezdů a i když plá nemoc znemožnila jí účast při našem ruchu, zajímala se tímto se z našich úspěchů. Zauvěřte se 18. listopad mládeži. Odp. v r.!

Činnost jednoty r. v. 1933 vyvrcholila snad v posledních dvou měsících, listopadu a prosinci, neboť se nejednalo, že každou neděli konali jsme nějaký podnik, myšlivi i v týdnu obnovalo členstvo všechno volný čas spolkové práci a návštěvě besídek, též cvičení divadel a mikuláš. večerku, kterou pořádala

Cikáncina láska,

Na Fr. Štěpána sebrali jsme divadel. kru, kterou napsal náš obětavý káň farář a to: "Cikáncina láska", kterou jsme pak opakovali 8. ledna 1933.

jednala druhou neděli prosincovou Program mikuláš. večerku sestavil br. Vojt. Pustějovský, st. a též se přitom nym líbil jak zpěny, tak jednoaktovky. Následující neděli konal se v Mor. Ostravě sjezd orl. mládeže, jehož se účastnil ka náš jednotu br. jedu. Fr. Pustějovský. Přihlásilo se více 15 členů a členek, ale ti nemohli pak odjet, neboť ten den konal se u nás právě pohřeb bývalého zředitelstvího člena Káň. Orle z. Jos. Holuba. (Do Mor. Ostravy jeli tehdy delegáti různých spolků jako: za Orle br. Fr. Pustějovský, za Bohola z. Ant. Tráharový, se jel na konferenci, za S. T. F. j. Petr Holub a tyto věci se cestou "bratrství" bavili jeduú radost.)

PHOTO
 OBRAZKY
 "CÍKÁNCINA LÁSKA" NĚJAK
 KINÉ

Roční přehlídkou vykonané práce za vyčtenou metrou orelského programu byla valná hromada konána dne 6. ledna 1933.

Ze zpráv funkcionářů zejména zvýšená činnost všech oddílů: Jednotla sdružovala v uplynulém roce 1932 zástva 67, členstva 11 osob, přirůstek zástva 15, členstva 13.

Urychlovu a rozdělení členstva pečuje se hlavně pořádkem v besídkách, jichž bylo celkem konáno 35, 1 členská schůze a 9 schůzí výborových. Konala se oslava svatočelovská, (s přednáškou a světél. obrázky) a v prosinci „Den mládeže“ v postě konáno triduum. Při těchto slavnostech bylo společené s. přijímání.

Z měsíčnímu s. přijímání přistupují 4 členové a 10 členek. Exercicii zúčastnily se 4 členky (na Velehradě) a člen (ve Val. Mezířiči). Exercicií fond má 6 členů. Orel. pouti na sv. Hostýn zúčastnili se 2 členové. Ostatní členstvo zúčastnilo se pouti na sv. Hostýn při jiných příležitostech, (vepominika padlých vojínů a j.)

Přednášky konal většinou op. K. Veselý, vedělavatel a mimo to přednášel zupní vedělavatel P. Štěpán Herat na „dnu mládeže“ a okres. vedělavatel P. Josef Musil z Příboře v besídce 28. listopadu. Kratší přednášky mívají též některé členové a členky v besídkách, crčíme též křepý. K přiskání zástva pořádala jednotla „dětské jaderáčky“, 10. července a v hračku hloučkově divadlo, 2 besídky se světél. obrázky, 1 smadělka. 12 členů zajímá se o lyžářský sport.

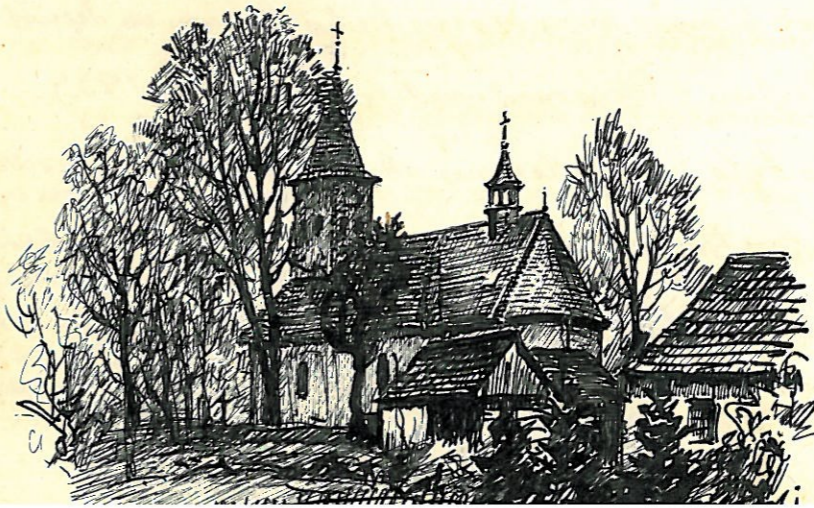
Ku rozdělení členstva slouží knihovna, čítající 170 vartků. Za rok vyprůčeno 384 knih, za průčování vybráno 97 Kč. Pokladní správa nevykazuje takový obrat jako předšlého

roku, přibyl však mnoho věcí do divadelního inventáře, (cikánské kroje, a pod.) majetek jednoty je v dobrém stavu.

Divadelní hry sekrány 4. Jsou to „Starí blázní, Veselí tři mušketýři, O týden napřed a Cikáncina láska.“ Hráštera bývaly vždy jekua, zejména však na poslední hře (26. prosince 1932), „Cikáncina láska“, kterou jsme opakovali dne 8. ledna 1933. Autorem této činobny je op. ferar P. K. Veselý. Usporný krouček má 13 členů a členek. Valná hromada schválila správy funkcionářů a provedla volby; zůstal znova skoro celý starý výbor. Pouze náčelníkem zvolen bratr Vojt. Pustějovský, krejčí a místonáčelníkem br. Tobias Vojtěch. Z řad členstva byli též dva povoláni na věčnost: jeden bratr Ferd. Holub a jedna sestra (Františka Jurková). Oba zemřeli v mladém věku 18 let. Čest budě jejich památce! D r p!

Kutno též se zmíniti o činnosti členstva mimo spolek v rámci kul. akce). Tak členstvo „apostoluje“ s tisíkem náboženským, (Veděle, Jelka), a brůževkami „Životem“ pak našimi kalendáři.

A připomínie-li k této uvedené práci naší jednoty a členstva, ještě puvně drobné práce jako např. výzdoba kostela a jiné, možno říci, že zase leto v r 1932, vykonala naše jednotla Orel kus práce čisto nepochopené, ale tím puvnější a tudíž s naději se jde do nového roku 1933, jubilejního roku 10-ti letého trvání našeho!

Do roku desátého...

Timto rokem vcházíme do roku jubilejního, kdy jednota měla podat výsledek svého desetiletého snažení a uskutečnění vytknutého ideálu: Víra - vlast - síla.

Deset let není sice dlouhá doba v životě jednotlivce, ale ve spolkovém životě jest to již důležitý mezník na naší dráze, která má Orelstvo věsti k věčnému cíli.

Pro naši mladou jednotu, jest to pak vysvědčením, že když dočkala se prvního desetiletí, — přes všechnu nenávisť a klobu, i nepochopení u samých katolíků, — její práce byla cílevědomá a že nám Pán Bůh počínal.

Jako předšlý rok byly to opět naše pravidelné členské besídky jinně záživná činnost v tomto jubilejním roce. Od začátku roku do jara bylo jich celkem 17 a svým obsahem nikterak si neupadaly proti předšlým besídkám, jak tomu nasvědčuje zápisník o členských besídkách. Tam také čteme, že mimo jiné byly zajímavé přednášky, jako na př. O panjovských brátech v Horní Amergawě, které navštívil náš dp. farář a který nám k tomu ukázal i obrázky z těchto her na svou promítacíu přístroji.

Pak byla přednáška br. Jul. Holubky: „Jak vznikl a vznikové Orel“ k níž byly pak sestaveny i pro naši paměť kmitu různé zprávy, též přednáška o sociální otázce, (mimo to zúčastnilo se členů sociologického kurzu ve Freiwaldě p. R. (sedlého dr. B. Váškou z Olomouce v neděli 28. ledna 1933.)

Výsledkem toho bylo pak založení skupiny Věodbor. sdružení křesťanského dělnictva, dne 17. února u br. Ant. Pustějovského, jejíž zakládající členové byli (až na jednoho) členové Orla z Lichnova. V těchto besídkách založen též hudební kroužek (čtyřčlenný.)

Tež naši lyžaři ráčili se tužit. Pokud jim čas dovoloval a Pán Bůh dopřával dostatek dobrého sněhu, pilně trenovali. První vyjížďku měli v neděli 19. ledna 1933 na Okružlíky. Na vedlejší obrázku jsou účastníci I. vyjížďky (zleva do prava): Fr. Bača, Petr Jan, Tobiáš Vojtěch, Pustějovský Ferd. Křivá Karel a Strnadel Josef. Celkem měl lyžařský odbor 10 členů.

Kromě lyžařství pěstovali všichni též sánkování. Tak první neděli únorem pořádal zájemci tohoto ústečtilého sportu, propagační okružní výlet „Lichnovem, k Bordovicím na Trenštát, k Leňku“ a pak opět na „Okružlí“. Br. Kuběna Bohuš, v jehož hlavě se tento nápad ulíhl, zapřáhl s br. Vojt. Holubem koně do sání, k nimž se pak připojili ostatní se sánkami plně obsazenými, takže když dojezili na horní konec Lichnova, byl jich pořádný řetěz, a lidé z domů vyběhali, když viděli toto nevidané sánkování. Bylo to něco nového, z čehož viděli ostatní, že o zábavu je u nás vždy postaráno.

V zářívce bylo postaráno. Pořádali jsme s ním v lednu 15. besídku s nadílkou a v únoru druhou besídku u p. Josefa Pustějovského, rolníka č. 37. (na kopečku.)

Zvláštností tohoto roku bylo, že jsme upustili (již druhý rok) od pořádání plesu, vzhledem ke zhoršené hospodář. poměry.

Za to bylo usneseno pořádati v neděli 5. března, přátelskou besedu „pro členstvo a přátele katol. spolku“. Sestaven bohatý program, který sestavili jsme z besídek, a nastal radostný, čilý ruch, zpěváci zpívali sbory, řečníci své přednášky, sirmíři chystali sěm šavli, bordovická Omladina jeduoktorku. A z tom ruchu a shonu jsme na nás zapoměli.

KDYŽ SE ZAPOMENE NA **jeviště...**

(Bumovská z orel. života)

Konečně nastala již toužebně očekávaná ne-
děle. Po mši sv. kme se
kadr účinkujících do

sálu obec. hostince, kde má být hlavní skou-
ška na jednoaktovku, šerm, přednášky a ostatní zajímavosti.
Ale co to? Na místě, kde mělo státi - dle domnění všech -
naše jeviště, stojí teď obromná černá bouda s kinoapará-
tem jisté kočující společnosti, jež právě včera k nám zavítala,
by zde promítla řadu uchvatných filmů."

Co teď? Bratr režiser spolu s jedním udatným šermí-
řem spěchají ihned za panem ředitelem do tábora, naléza-
jícího se na návsi před hospodou. Ostatní bratři, ta i sestry,
maří se násilím boudu odklidit.

Ale kde pak oni! Zanechte vškeré naděje!... Jako by
čelli ta slova básnicková, uznávají, že jejich námaha je
marná. A již tu je pan ředitel se svým personálem
a se svou výřčnou chotí a títo všichni ujistují režisera

a "šťastné kruhy", že s almarou, totiž s přístrojem,
se nedá ani hrout, oni že
mají poobedu od p. hostiní skáta
a od pana starosty, a kdesi cóni.

Vstává vřemá porada; návrhy, jeden šťastlivější než
druhý, se stihají a - padají. Do debaty zasáhla teď
pani ředitelová, navrhuje, by "místo naší besídky
dovolili jím pánovc a spavilé damy promítnouti
jejich některý film z divokého západu", leč i tento výřčný
návrh kamitnut.

A čas utíká, aniž by přinesl rozluštění této kamotané
otázky. Vá sěři kostela již se rovní Audib Pau a dosud nic
neujednáno. Vádšení a radostný zápal pro besídku por-
volna mize; s ním zmizeli i zpíváci a herci, režiser se stal
rovněž "nevěstným". Udatní šermíři prohlásují, že takhle
přeci nebudou šermířovat, k nim se pojí i "nadějny řičník",
a sál se prázdnu. Však to nějak dopadne!

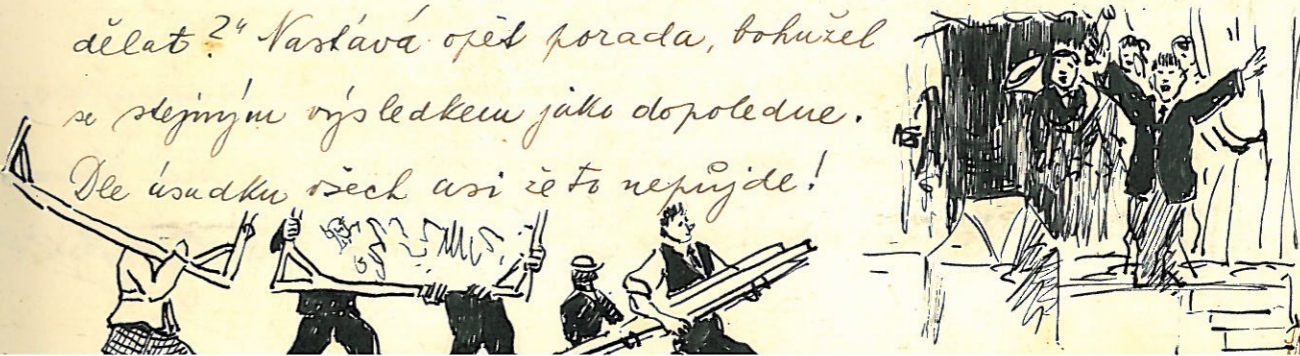
Ale když ten čas dues strasně ubíhá! Již je po sv. požehnaní,
dyktivé, zvědavé, obecenstvo hrue se do sálu.

Lotvare však vkročili do místnosti, překvapením přistávají
stát u dveří, jak dyby se báli dál vkročit. Vždyť tam ani
nemají jeviště, ale jakousi černou obludu, od níž se táhuou
draty na všechny strany. Ale svenci se tlačí nové "masy"
obecenstva a tak chtěj nechtěj musí jítí dál.

Sproudem obecenstva dostal se do sálu "nevěstný" režiser
a několik herců. Teď vidí tolik zájmu o besídku, že uznávají,
něco v té věci podniknout. Musí se hrát za každou cenu!

A opět svolává členstvo, dávaje jim rozkazy.

"Stavit, stavit, ale jak, když s tou boudou se nedá nic
dělat?" Vstává opět porada, bohužel
se stejným výřledkem jako dopoledne.
Ale úsudku všech asi se to nepříjde!

Na štěstí však objevil se v sále pán farář, který byl dopoledne zaměstnán v kálovně, takže o jejich vstupu nemá ani tušení.

A teď vidí uštvané, zemdlené postavy bratří a sestřiček Orlic, bratra režiséra pobíhat z místa na místo, po chvíli našel i jednoho „rečníka“ a této usnávce úspěšně přerušil a odtropčel ho.

Prádění a odvaze ani slovy!

U. co to dalo práce, než se to všechno připravilo, než si dali říct jak hudebníci, tak šermíři i herci a teď by z toho nemelo být nic? Ne, to se nesmí popustit! Volává ihned účinkující, dává jim pokyny - a začíná se slavět. Jeden přináší odněkud

a pudy pár latí, druhí snášejí kulisy, ostatní potřebné věci. Z donesených latí sbírá narychlo kostra, která se na jedné straně opírá o onu pověstnou boudu a na druhé o skříň, k tomu účelu staženou na podium. Na kostru se přibíjí kulisy ze „zámecké komnaty“ a každá stěna skýtá frontální pohled na náves. Teď ještě kde vezít oponu? Ale již tu spěchá sám ředitel ct. společnosti a přináší „spanělskou stěnu“. Skvostná myšlenka! Krise šťastně překonána!

Konečně jsme začali; režisér pokřikuje s obavou na toto „bleskové jeviště“, leč bratři již těší a ujistují se pro duševní to vydrží. Obecenstvo se zatím bavilo projednáváním důležitých otázek hospodářských a rodinných, takže bylo celkem více méně překvapeno pronikavým vnímáním rovnou na důker, že se začíná. Huslov a brkání řídí ustává a na scéně se objevuje br. jednatel, aby slavnostně odhrnul „oponu“.

Teď vidět docela pěkně, jak se na jevišti krčí omšlelý stv, kničící „áčko“. Raz - dva - tři - a již se u nás sálem uchvatí na melodii „Hyčce valaš. písni“. Z počátku to vše šlo nejistě,

ale jónom z počátku - a pak už to šlo hladce, číslo za číslem, přednášky, básně, sbory, hudební čísla, leč jednoaktovka se vydařila, (pouze šermíři odřekli své číslo), na ukončení a hráli hudebníci řízný pochod - a úspěch ohromný.

Nálada byla ke konci velmi dobrá a pro nás to bylo poučením, bychom se nedali kastrošit počátečními nedary a překážkami, ale teď pamatovali vždy čas na jevišti.

Exkurze do Věrovic.

V neděli 12. března pořádali jsme výjezd do Věrovic, kde tamější jednota čs. Orla sebrala známou divadel. kru našeho vdp. faráře P. K. Veselého: „Cikánčina láska“. Autorovi, věnovali věrovští bratři kytici a br. Fr. Beseda a pak věrovský sám farář P. Izák, pronesli k autorovi srdečnou zdravici.

Třetí neděle v březnu sebrala jednota divadel. kru: „Golgota“.

Učinkovalo 14 členů a 4 členky.

Pro kru byly vypuštěny vojenské uniformy od půjčovny Ji. Štatlíkové z N. Jičína, vyjímání svěřeno bratrům:

Bratři B. Veselkovi B. Lukšovi Petru, kteří kroje v pořádku našli.

Členské besídky konaly se do konce dubna. První neděle květnovou pořádali jsme opět besídku v obec. hostinci, na níž učinkoval opět hudební kroužek, tentokrát již osmičlenný, leč koutro předvedlo s úspěchem cvičení a hry, které museli na žádost obecnosti opakovat.

Jako ostatní léta, tak i v tomto roce konali žáci na Velký Pátek a Bílou Sobotu čestnou stráž v Bojím krobě (letos ob-
la nám krásna socha Krista Pána v krobě.

V neděli velikonoční sehrała jed-
ola divadel. hra: „Lečna tulačka“.
Navštěva na tomto představení
byla dosti četná, ale hra byla
méně navícena, takže místy
rásla, zejména v III. jednání.

V novém okrsku.

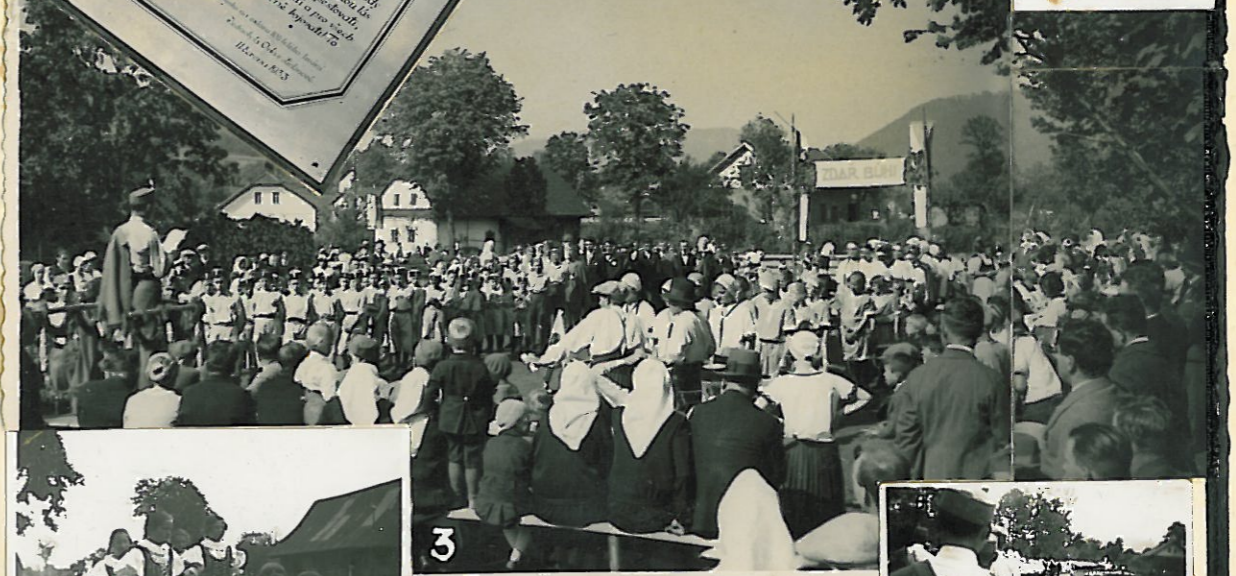
Na jaře r. 1933 byl rozdělen II. okrsek (přiborský) na I. a II.
II. okrsek se sídlem ve Frenštátě p. R. byl utvořen z jednot:
Frenštát p. R., Lichnov, Tichá, Kozlovice (a Čeladná)
Pro naši jednotu mělo to výhody, že jsme měli vyui-
blíre na schůze, kursy a pod., ale na druhé straně byli
jsme čas postizení tím, že k nám přestaly jezdit na naše
podniky jednoty z I. okrsku, jmenovitě: Koprivnice,
Střamberk, pak Draholec - Větrkovice, ba i Albrechtický,
které před tím nás vždy hojné počtue navštěvovaly.
Proti následky toho bylo viděti při oslavě 10. letého trvání
naši jednoty, v neděli 11. června 1933, kdy nás navštěvily
pouze jednoty: Frenštát p. R. a Tichá. (II. okrsek přátel
seu deu okr. cvičení v Albrechtickách

Slavnost 10. letého trvání jednoty

spojená s I. okr. veřejným cvičením v okrsku laš. okr. župy Kadlčákovy

v neděli 11. června 1933.

- 1) polní mše sv. pod lipami u kostela,
- 2) Pamětní list orelského slibu, přičteného
odpo. před zahájením okr. veřej. cvičení,
- 3) br. starosta Jan Veselka čte orelský slib,
- 4) momentka u pomníku padlých vojáků (do-
poledne) 5, 6. momentky z odpo. průvodu,
7. dr. K. Veselý čte dopis ct. Jirka Pustějovského,
l. č. v Německu studujícího, 9) při proslovcch.

K našemu jubileu (1923-1933).

U práci a starostech ubíhal čas a již tu byl slavnostní den, neděle 11. června, okrskový sjezd nového I. okrsku Čsl. orel. župy Kadlčákovy a oslava 10 let naší jednoty.

Ačkoliv prána stále přecházela, skoro až do poledne, přece konala se slavná mše sv. před kostelem pod stáletými lipami, P. mši sv. kterou sloužil za zdar Orelstva dp. vzdělavatel, při níž ministrovali bratři-orlí v krojích, bylo kázání a pak se šlo průvodem na hřbitov, kde byla pobožnost za zemřelé členstvo naší orel. jednoty; zároveň položeny kytičky na hroby všech tam odpočívajících bratrů a sester. Pak se konaly na cvičišti za obec. hodincem zkušky všech kategorií.

Odpoledne po sv. požehnání, konal se o 3. hod. průvod od Okluky který čítal na 500 osob. Po příchodu na cvičiště po uvítání přítomných měl proslav okrsk. vzdělavatel, dp. Hugo Schneider z Trenšlatu, pak přečetl podléhající přípis od ct. Jiřího Pustějovského z Německa a na to složila celá jednotka velký slib.

Pak následovalo cvičení; cvičky z velké části ladně provedeny, hudba se držela, přemali jsme nové tance. Naše jednotka vystavila celkem 100 cvičenců ze všech kategorií, tedy počet jistě dosti značný. Lokol. jednotky dostavily se pouze Trenšlat a Tichá, Koclovice se vůbec neukázaly. Ten den konal I. okrsek (příborový) rovněž okrskové cvičení v Albrechticích, čimž se nemohly dostavit jednoty: Šamberk, Koprivnice a ostatní, které jindy vždy k nám přijely. Při slavnosti byla též v sále uspořádána výstava divadel. plakátů br. jednatel Fr. Pustějovského, která se těšila velké pozornosti. Slavnost posílila nás k nové práci pro věstí Orla!

Sport, hry, výlety.....

Zájem u členstva o sport. hry, voláště „volleyball“ způsobil, že byla ustanovena dvě družstva, která téměř každou neděli sebrala zápas buď s domácími, nebo s ciz. kluby (na okr. zápas s Orlou - Koclovice dne 9. července 1933.)

Člactvo mělo zájem o volleyball a utvořilo 2 družstva. V neděli 16. července konal se výlet člactva do Dubiny, kde si pěkně pabrali.

Následující neděle konala se sv. pout Orelstva na posvátný Kostírn; z naší jednotky zúčastnila se této pouti 8 osob (na obrázku: „naši“ při snídani na pouti.)

V neděli 30. července zúčastnila se naše jednotka slavnosti otevření stadionu jednoty Čsl. Orla ve Trenšlatě p. R. Žáčků 5, žáků 9, dorost 4, dorostky 6, členky cvičily závěreč. protna vatorac-lavská a rytmické tance v národních krojích. Naše orel. jízdka byla zastoupena v počtu 8 osob. V neděli 20. srpna pořádaly sdružené katol. spolky v Hluchově „dožínkovou slavnost“.

při níž osm nejvíce pomáhalo členstvo naší Orla. Dopol. byly děkov. služby Boží, odpo. konal se průvod (obrázky vedle) od Okluk na výhlediště do ka-brady z. Jos. Jalůvky ka školou. Na výhledišti následovaly proslavy a pak lid. veselice. Slavnost díky krásnému počasí, se plně vydařila.

Oslava Svatojáclavská.

S následujícím podzimem přeměnila se činnost jednoty v osvětovou a vzdělávací. Na výborové schůzce dne 16. září usneseno konati opět pravidelné čtení besídky a zároveň usneseno pořádati oslavu svátku našeho patrona, sv. Václava, knížete českého. Den svátku sv. Václava, 28. září účastnila se jednoba mládež sv. a členstvo ve většině přistoupilo k sv. přijímání.

Odpoledne o 3. hod. pořádati jsme v sále obec. hostince pro částou besídku se světelnými obrázky o Římě, večer pak o 7. hod. byla adoracní pohoznost před Vystav. Učebnou Svatojáclavskou; o 8. hod. konali jsme v sále obec. hostince slavnostní besídku, s následujícím programem:

- 1) Na zahájení zapěl pěvec. sbor Carla píseň: „Svatojáclava korouhev červená“, 2) pak měl kratší proslor o sv. Václavu br. jednatel Frant. Pustějovský, 3) následovala přednáška se světelnými obrázky doprovázena) o Římě, kterou měl dp. Z. Veselý, při tom nám vyprávěl své dojmy z pouťi do Říma, kterou podnikl v srpnu t. r. na paměť milostivého Léta. 4) V přestávce cvičily sestry - velice IV. oddíl svatojáclav. prostřných. 5) sestra Klára Pustějovská přednesla básně o sv. Václavu, 6) Na zakončení zapěla píseň: „Prapor náš se k uelbí vlní“.

Účast na slavnosti byla menší, než obvyčejně. Následující neděli měl dp. farář katechédu přednášku se světelnými obrázky v Vlčovicích. Rovněž pro bradovskou školní mládež pořádal náš obětavý dp. vzdělávatel přednášku o Římě.

Upodzimních a zimních večerech...

Opět besídka. Úsák již byla poněkud poptávka; těšili jsme se na ně a chystali znovu plány pro jejich zpestření.

A s přáním, by nám hojně prospěly a celému katolickému hnutí v naší farnosti, navštěvovali jsme rádi za podzimních a zimních večerů situovanou světličku na faře, v kanceláři bylo již teplo, a záhy bylo též klučno jako. (v zidovské škole).

Ale i ten kluk utíekl, když dp. farář začal ověřit zpěvy a případně některého „buzičího“ upozornil smyčcem, aby toho řečníku ponechal. Pak už nebylo třeba zakročít.

Po půlhodince zpívali jsme „party“ na stůl, a vylosovaný řečník (se) přednášel (obvyčejně se sklopenou hlavou) o různých důležitých otázkách, když šťastně skončil, dostalo se náležitě pochvaly a potlesku, když mu to nějak nešlo, pomohl mu ihned rovněž dp. farář, který vždycky ostatně měl k tomu dostatek.

Abyste se zbytečně neručilo, vždy po přednášce jsme se usnesli na nějakou předsevzetí, které ovšem muselo se též splnit (dodržet). Pak projednány došlé dotazy a pokyny k různým „dálostem“, a nastala žertová a zábavná půlhodinka.

Některí svědci dávají si „hádat“, co jim čeká neb nečeká v budoucnosti, jaký jest jejich šťastný den, a t. d. jiní si hraji v kulečky (máme též kapesní kulečnu), nebo si hraji na sedničku, na fanty a t. d. podobně. Pak se táhl los pro příštího řečníka, dp. farář vyběhl k hojně navštěvě besídek, k měsíčnímu sv. přijímání, k účasti na našem divadle a j. podobně a kolem 10. hod. večerního klukem, rozcházeli jsme se domů.

Dne 16. září byla I. besídka, na níž se cvičily zpěvy pro svato-
václavskou oslavu, účast malá, neboť byly ještě polní práce.
V druhé besídce navštívil nás ct. Jiří Pustějovský a měl k nám
přednášku o katol. akci a spolupráci laiků s knězem.

V dalších besídkách cvičily se písně k vzpomínkové slavnosti
na padlé vojny, která se konala pak 1. listopadu.

U nás zpěv byly přednášky: Jakýž jest účel Orla, jaká jest
spravedlivá meďa, úkol Charity, o spolekčnosti a do-
chvilnosti, o společenském chování, Měly-li byti papírem
nikdo z jiné národnosti než italské, V prosincových besídkách
cvičily se písně k Vánocům.

Těž jinak bylo postaráno o vzdělání a zábavu členstva.
Na návrh p. Polánského v Trenštátu pořádaly se na podzim,
od října do adventu, taneční hodiny v neděle a svátky odpo-
a na nich cvičil „stryček Polánský“ členstvo národ. tance.

V neděli 8. října pořádaly členky taneční zábavu.

Divadelní odbor se kvítil. Sebral v podzim. a zim. období
toto roku 2 divadel. hry. V neděli 19. listopadu provedenou
veselohrou od J. J. Šamberka: „Svatojanská pouť“ a na
vánoční svátky na vr. Štěpána operetu: „Vesnička pod Šumavou“.

JEDNOTA
ČESKOSLOVENSKÉHO ORLA
v Lichnově

schraje
v neděli 19. XI. 1953
vsále obec. host. v Lichnově
divadelní hra:

Svato janská pouť.

Hrál:
F. F. Šamberk

Hrál: fraška o 5 jedn. s proměnou
Začátek o 8. hod. večer.
Vstupné: 3 Kč, 2 Kč, 1 Kč.

OSOBY:

Kopřiva
Zač. J. J. Šamberk
K. Šamberk
Božena
Markéta
Karel

Bojov. Stráhlík, Kalvina, Malý, Berda, Škyba, Adam, Vojtěch,
Lichnov. občanský učitelský ústav, Lichnov. 1953

Tato hra se velmi
líbila; bouře vlnách
vyvolala dvojice, sla
nětřím s duclí, (br.
Pustějovský Vojt. (st.
a Holubová Anna).
Navštěva jako se ová-
ky - velmi účinná.

Jak již bylo podotknuto, v jednotě širšího zájmu o exerci-
cie, členstvo spoilo v exercic. fondu a rozpracovány ma-
mky exercicím. Na podzim, 25.-29. října zúčastnil se br.
jednatel Fr. Pustějovský, vrel. exercicii na Velehradě a tá-
roveň dvě členky exercicii v Chorině.

Změna se ryboru nastala odchodem br. místonáělníka Vojt.
Tobiáše na vojnu dne 1. listopadu. Zároveň odešli br. Lukáš Petr a
Štěpán Ladislav, ^{Báča B.} Místonáělníkovo zvolen pak br. Bohumil
Pustějovský.

Slavnosti 28. října zúčastnila se jednota společně s ostat-
ními spolky lichnovskými (slavnostní průvod a oslava,

Ve dnech 28. a 29. října konal se v Hor. Ostravě župní cvičitel-
ský a organizační kurs pro všechny funkcionáře jednot a okrsků;
jehož se zúčastnili z naší jednoty br. náělník Vojt. Pustějov-
ský a sestra náěln. Anastazie Báčová a s. pokladní Anna
Holubová.

Následkem odchodu br. místonáěln. Tobiáše Vojtěcha, a též ve-
hledem k vyslání delegátů na žup. kurs, a k rozveřmutí
činnosti pro nové období konala se řádná valua Bromada již
v neděli 22. října, ale za slabé účasti členstva i dorodu.

Přítomných bylo 25 členstva, 5 hostů z bordov. Omladiny.
Borada byla zprava organizační, v níž jsme seznali, že
činnost jednoty v 10. roce brvání byla uspokojující, neboť pořá-
dala jednola řádnou val. Bromadu, řyborových schůzi, 3 člu-
ské schůze, 20 členských besídek, 4 řákové beníky, 2 řákel-
ské besedy pro členy katol. spolku 1 oslava svatojánská,
oslav 10. letého brvání jednoty, řákovský výlet.

Otbl. jednoty jsme navštívili: Verovice, Trenštát R, Tichá,
Na župní vrel. pouť v Frydaku 7. května bylo 5 členů.

Rovníčková byla správa hospodářská; vřady přibýlo nám
 v roce tolik potřebných rekvizit jako: 1 kuzel, 1 bambusová tyč,
 1 koule železná, 1 oštěp, 1 disk, 1 škrň broj křídlová, 4 lékařnická
 13 káňovských brojů, 13 brojů záček v celk. ceně 1920 Kč.

Naši tělocvikaři měli letos dosti velký zájem o cvičení, cvičeb-
 ních hodin, členů bylo 29, dorostů 24 hodin, zástra 33 hodin.

Členky projevily letos dosti zájmu o cvičení; cvičilo jich průměr-
 ně 10, a cvičebních hodin bylo 28. Dorostenky a zásky měly průměrně
 28 hodin.

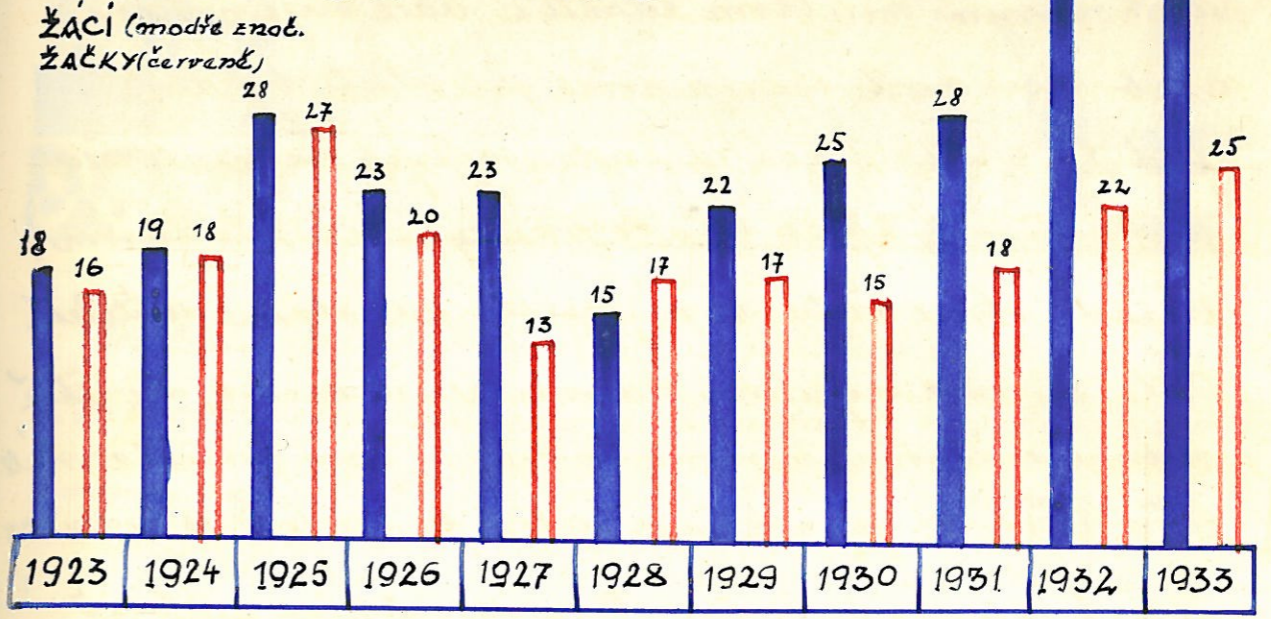
Lehka atletika je u nás teď poměrně pěkně vybavená, neboť
 jednota zakoupila téměř všechny potřeby pro lekton atletiku.

Však se zvýšena činnost v lehké atletice; konají přes potní věh
 pro členy na 3 km, pro dorost na 2 km. Členové i dorostí trenují
 se skok do dálky, do výšky, vrh oštěpem, diskem a vrh koule.

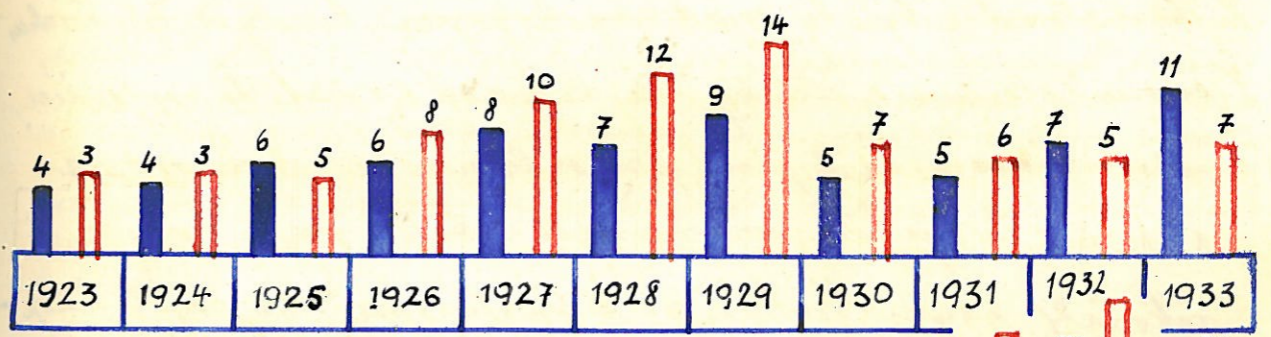
V tomto ročníku sportu a lehké atletiky vede br. Břh. Pustějovský!
 Společný odbor měl 2 vyjádření společně.

Zvláštností této valné hromady byly volby lístkama, z nichž
 zvoleni (podle největ. počtu hlasů) následující: b. Veselka Jan
 starostou (21 hlasů z celk. počtu 25 hlasů), místopředsedou Vojtěch
 Pustějovský (st.) 16 hlasů, zúčastněl d. farář zvolen sklamací,
 jednatelem Fr. Pustějovský (23 hl.) poklad. A. Holubová (20 hlasů),
 hospodářem Katerina B. (15 hl.) písařem) Jan. Holub (15 hlasů),
 knihovníkem Drvrdová M. (14 hlasů), Totišová Anna (12 hl.) matricarou
 zvolen sklamací Vojt. Pustějovský, cvičebníky sbor navržen již před
 tím se vybor. schůzi a také ml. hromada návrh pouze schválila.
 Náčelníkem zvolen br. Vojtěch Pustějovský, ml. a náčelní s:
 Anastazie Bráčová; zajímavou jeť přehled statistický
 za uplynulých 10 let života jednoty. Dle ní měla jednota v roce:

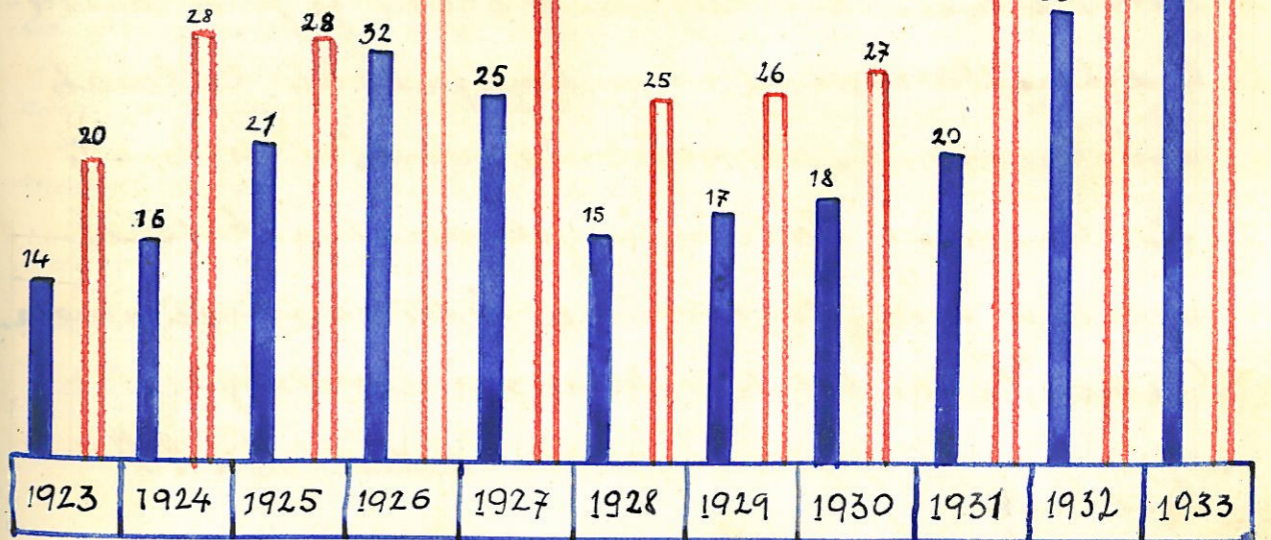
DIAGRAM O POČET. STAVU JEDNOTY ČS. ORLA V LICHNOVĚ V ROCE 1923-1933

DOROSTENCI (modře znač.)
 DOROSTENKY (červeně znač.)

ČLENI (modře znač.)
 ČLENKY (červeně znač.)

Dodatek k diagramu.

Věrohodným měřítkem ruchu a práce organizační, aneb nečinnosti organizace jest statistika.

Jest to na prvý pohled řada suchých čísel, ale přece je to jedinečný obraz toho, co jsme vykonali a v našem případě obraz růstu naší orelské jednoty v I. desetiletí.

Dle prvního diagramu vidíme vzrůst čísel, dle něhož vidíme, že čísla, zejména žáků má naše jednotka stále větší počet, což nás naplňuje radostí a nadějí do budoucna.

To však nemůžeme říci o stavu dorostenců. I když si někde omluvíme malý počet, přece musíme uznati, že dorost máme poměrně málo a že musíme mu věnovati zvýšenou pozornost, zejména čísla předstupujícímu do dorostu, třeba se věnovati s láskou a obětavostí, neboť na ně čísla nejvíce náležejí.

Slav členstva byl by snad uspokojující, kdyby to byli všichni "činní" členové a členky, ale bohužel o všech to nejde říci, neboť značná část jich jest orlem a orličky jenom na papíře. Co bychom znamenali a kolik práce bychom vykonali, kdyby všichni naši příslušníci dle svých schopností snažili se pracovati na orelské lince!

Proto v dalších letech musíme se snažit, co jsme začali, dokončit a naprobit, v čem jsme pokytili. Žádáme nové pracovníky, aby myšlenka orelská se šířila a to

Od Summary k Tatrám a jako praktičtí katolíci pomáhali všemu duchovnímu vidci na obrodě národa.

Do nového desetiletí voláme našim orelským:

„Zdar Bůh!“

Frant. Pustějovský,
řídící.

Posílána dílem minulosti a povzbuzena nadějí v pomoc Boží, vstoupila naše orelská jednotka do nového roku, vstoupila novým bojům, tak, jak kaže orelský zákon; do nového desetiletí již vstupujeme! To bylo naší chloubou a posilou.

Lačili jsme opět s besídkami. Hned po N. Roce, 2. ledna byla I. besídka na farě, kde nás vítá v novém roce náš sběratel a neuvěřitelný důstoj. pan farář a řádá, bychom dále pracovali ve spolkové práci a těm mu pomáhali v duchovní správě.

A možná říci, že slova jeho realiti benedkáři se předci a tle měl jednat. Toho důkazem jsou všechny o činnosti jednoty a čísel v všech odboch organizačních. Tak v přednáškových jednáních o charitativní činnosti, (včetně kněžství), dle povzbuzoval k častému sv. přijímání, členstvo vedeno k spřícnosti a péči, (referoval br. Kabeň) obnovena opět úsporný kroužek, br. Šocha referoval o důležitosti sportu, br. Pek Jan nabádal ku zjevu, že širen zájem o hnutí exerciční, a to tím, že objednámy exerciční střádanky 50 kusů, a exerciční známky 50 kusů, které se mezi členstvem v besídkách rozprodávaly. Opět osvětili jsme v besídkách nové krásné písně, orelské a národní, jako na příklad: „Bud' plouho pdráv, smíš. plov, Lepá naše do morina, a jiné.“ Velikého významu dostalo se nám návštěvou dp. okr. redaktora, P. Hugo Šneidera z Frenštátu v besídce dne 13. března 1934.